DETECTIVE NOVEL ULAGAM

Regd With The RNI Under No : TNTAM/2001/3885

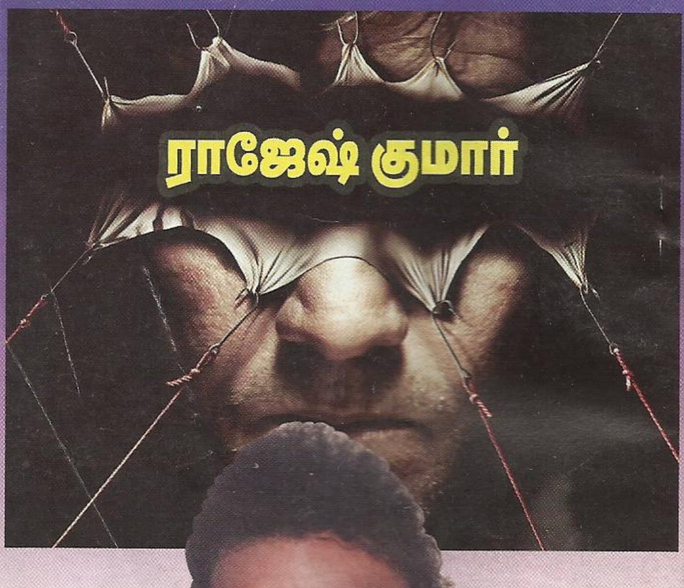

ராஜேஷ்குமார்

எழுதிய

பெஸ்ட் நாவல்

ஆசையால் நான் கொலை செய்தேன்!

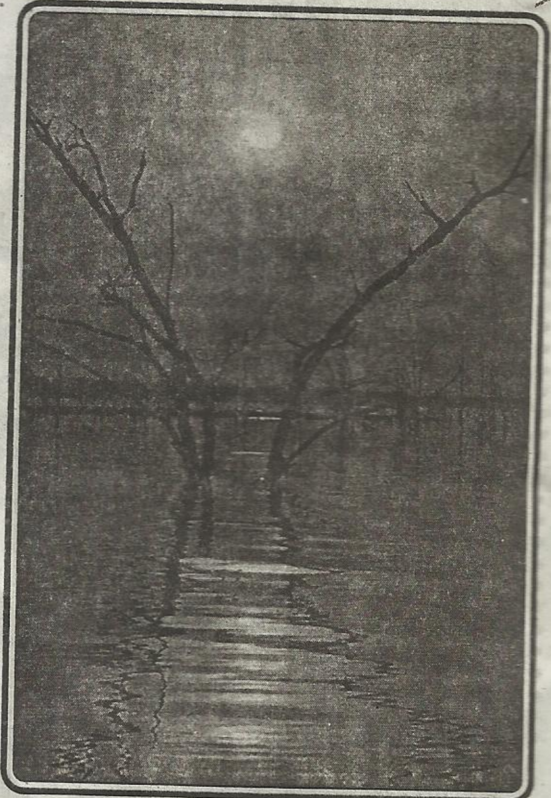

ராஜேஷ்குமார்

1

சினிமா தியேட்டரில் விசில் பறந்தது.

சிறு வயதில் தன் அப்பா அம்மாவைக் கொன்ற அந்தக் கிழட்டு வில்லனை இளவயதுக் கதாநாயகன் 'மாங்கு மாங்கு' என்று வாங்கிக் கொண்டிருக்க - ரகுமான் பின்னணியில் ஏகப்பட்ட வயலின்களை இயக்க வில்லன் ரத்தம் வழியும் வாயோடு கைகூப்ப - கதாநாயகன் கஷ்டப்பட்டு ஏறிய அந்த மலை உச்சிக்கு - கதாநாயகன் பாட்டி வந்து வில்லைனைக் கொல்லாதே என்று தடுத்தான்.

படம் முடிந்தவிட்டது என்கிற சந்தோஷத்தோடு ஜனங்கள் டபார் டபாரென்று சீட்டுகளை விட்டு எழுந்தார்கள்.

போலீஸ் ஜீப் வர, கதாநாயகன் ஏராளமான தொப்பையோடு பூஞ்சை கதாநாயகியைக் கட்டிப்பிடித்து ரசிகர்களுக்கு டாட்டா சொல்ல... தியேட்டரில் விளக்குகள் எரிந்தன.

"ச்சே! என்ன படமய்யா இது... டிக்கட் எடுத்த காசுக்கு ரெண்டு முட்டை வாங்கி சாப்பிட்டிருந்தாகூட உடம்பு தேறும்..."

"நான் அப்பவே சொன்னேன்... இந்தப் படம் ஏகப்பட்ட கடியா இருக்கும்..."

"போஸ்டரைப் பார்த்து ஏமாந்துட்டேன்டா மச்சி...!"

கடைசி வகுப்பின் ஜனங்கள் சீட்டுக்களின் இடைவெளியில் நகர்ந்து கொண்டிருக்க, அந்த 'பி' வரிசையின் முதல் சீட்டில் அந்தப் பெண் உட்கார்ந்திருந்தாள். சற்றே சாய்ந்து நிலையில் தொய்வாய் கண்களை மூடியிருந்தாள். வரிசையில் நகர்ந்து கொண்டிருந்தவர்கள் நின்றார்கள்.

"அந்தப் பொண்ணு இன்னும் எதுக்காகய்யா உட்கார்ந்திருக்கு... முன்னாடி நிக்கிற அம்மா...! அந்தப் பொண்ணை எழுந்திருக்க சொல்லுங்கம்மா..." வரிசையில் பின்னாலிருந்து ஒருத்தர் கத்த, முன்னால் நின்றிருந்த அம்மா திரும்பிப் பார்த்துச் சொன்னாள்.

"அந்தப் பொண்ணு தூங்கிட்டிருக்கு...!"

"தூங்கினா என்னாம்மா...? எழுப்பிஉடு... வூட்ல போய் தூங்கட்டும்."

அந்த அம்மாள் பெண்ணின் தோள்பட்டையைப் பிடித்து உசுப்பினாள்.

"இந்தாம்மா... எந்திரி..."

அவள் இன்னமும் அதே போஸில் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

தலைக்குமேல் சுழன்று கொண்டிருந்த ஃபேன் காற்றை விசிறிவிட அந்தப் பெண்ணின் புடவைத் தலைப்பு படபடத்தது.

"செம தூக்கம் தூங்கறாய்யா... அந்தப் பொண்ணு... அடுத்த ஷோவுக்கும் தூங்கிட்டுத்தான் வருவா போலிருக்கு! இந்தாம்மா... அந்தப் பொண்ணை பலமா தட்டி எழுப்பு... பாவம் அசந்து தூங்குது..."

"இந்தாம்மா... உன்னைத்தான்... எந்திரி... படம் முடிஞ்சு அஞ்சு நிமிஷமாச்சு. இப்படி வழியை அடைச்ச மாதிரி உட்கார்ந்துகிட்டு தூங்கிட்டிருந்தா ஆளுங்க எப்படி வெளியே போறது...? ம்... எந்திரி..."

முன்னால் நின்றிருந்த அந்த அம்மாள் உட்கார்ந்திருந்த பெண்ணைக் கொஞ்சம் கோபமாய் தோள் பட்டையை பிடித்து உசுப்ப அவள் இடதுகை பக்கமாய் தலை 'தொப்'பென்று தாழ சரிந்தாள்.

கடை வாயோரம் இரத்தம் கோடாய் வழிந்திருந்தது.

செத்திருந்தாள்.

கும்பல் திமுதிமுவென்று பின்னோக்கி நகர்ந்தது.

'எதிர்பாராத விதமாய் புரொஜக்டரில் கோளாறு ஏற்பட்டு விட்டதால் இன்று இரவு 10.00 மணி சினிமா ஷோ கிடையாது என்பதை ரசிகர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.'

தியேட்டரின் காம்பௌண்ட் கேட்டில் கோணல் மாணலான எழுத்துக்களோடு பொய்யைப் பூசிக் கொண்டு ஒரு போர்டு தொங்கிக் கொண்டிருக்க - தியேட்டரின் உள்ளே கதவுகள் சாத்தப்பட்டிருந்தன.

சாத்திய கதவுகளுக்குப் பின்னால் -

போலீஸ் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

அந்தப் பெண் கீழே கிடத்தப்பட்டிருந்தாள். இளம் பச்சை நிற ஷிபான் சேலை. சேலையின் நிறத்துக்குப் பொருத்தமாய் ஜாக்கெட் மார்புகளின் பிளவில் சின்னதாய் ஒரு மணி பர்ஸை சொருகியிருந்தாள். முகத்தில் கிராமியத் தனமாக அழகு தெரிந்தது. வயசு பதினெட்டிலிருந்து இருபதுக்குள் என்றது உடம்பு. மாநிறமோ? கறுப்பா? என்று சொல்ல முடியாதபடி ஒரு புது நிறம். கழுத்தில் தாலிக்கயிறு அழுக்காய்த் தெரிந்தது.

இன்ஸ்பெக்டர் கோகுல்நாத் தன் அருகில் நின்றிருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நவநீதகிருஷ்ணனின் பக்கமாய்த் திரும்பினார்.

"பாடியைப் பார்த்தீங்களா... நவநீதகிருஷ்ணன்? கடைவாயில் மட்டும் இரத்தம்... மற்றபடி உடம்புல எந்த இடத்திலும் ரத்தக் காயத்தைக் காணோம்..."

"எஸ்... ஸார்..."

"செத்துப்போன இந்தப் பொண்ணுக்குப் பக்கத்துல உட்கார்ந்துகிட்டு படம் பார்த்தது யாருன்னு விசாரிச்சீங்களா...?"

"விசாரிச்சேன் ஸார்...! அதோ... அந்த அம்மாதான்...!"

'பி' வரிசையில் உட்கார்ந்து படம் பார்த்த எல்லோருமே ஒரு ஓரமாய் கும்பலாய் நின்றிருக்க - சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நவநீதகிருஷ்ணன் அந்த அம்மாவைக் கைகாட்டி வரச் சொன்னார்.

அந்த அம்மாள் வியர்த்துப் போன முகத்தோடு மெள்ள நடையிட்டு இன்ஸ்பெக்டர் கோகுல்நாத்தை நெருங்கினாள். உலர்ந்துபோன உதடுகளை நாக்கால் நீவி ஈரப்படுத்திக் கொண்டாள்.

"உங்க பேரென்னம்மா...?"

"சரஸ்வதி..."

"எங்கே குடியிருக்கீங்க...?"

"என்.ஜி.ஓ.காலனி..."

"நீங்க மட்டுந்தான் சினிமாவுக்கு வந்தீங்களா...?"

"ஆமாம்..."

"செத்துப்போன அந்தப் பொண்ணை உங்களுக்கு முன்னாடியே தெரியுமா...?"

"எனக்குத் தெரியாது... இப்பத்தான் பார்க்கிறேன்."

"அந்தப் பொண்ணு தனியாய்த்தான் சினிமாவுக்கு வந்தாளா...? இல்லே, கூட யாராவது வந்தாங்களா?"

அந்த அம்மாள் பட்டென்று சொன்னாள். "அந்தப் பொண்ணும் இன்னொருத்தனும் ஜோடியாத்தான் வந்தாங்க. படம் போட்டு கொஞ்ச நேரம் கழிச்சுதான் வந்தாங்க..."

"கூட வந்த ஆள் எப்படி இருந்தான்னு சொல்ல முடியுமா...?"

"படம் போட்டு தியேட்டர் அரையிருட்டா இருந்ததாலே கூட வந்தவனை நான் சரியா பார்க்க முடியலே. படம் பார்க்கிற மும்முரத்துல பக்கத்துல இருக்கிறவங்க யாரு... என்ன ஏதுன்னு நான் தெரிஞ்சுக்க ஆர்வம் காட்டலை."

"இண்டர்வெல் விட்ட சமயத்துல தியேட்டர் வெளிச்சமா இருந்திருக்குமே... அப்பக்கூட அவனை நீங்க பார்க்கலையா...?"

''இண்டட்டர்வெல் விட்ட சமயம்... அந்தப் பொண்ணுக்கு பக்கத்திலிருந்த சீட்டு காலியாயிருந்தது. நான் லேவட்ரிக்கு போயிட்டு திரும்பவும் சீட்டுக்கு வர்றப்போ... அந்த ஆளு கூல் டிரிங்ஸ் பாட்டிலை கையில் வெச்சுக்கிட்டு அவளை குடிக்கும்படியா சொல்லிக் கிட்டிருந்தான்... அப்பத்தான் அவனைப் பார்த்தேன். புசுபுசுன்னு காடாட்டம் தலைமுடி பெரிய பெரிசா மீசை வைச்சு, கண்ணாடி போட்டிருந்தான். அவனை நல்லாப் பார்க்கிறதுக்குள்ளே தியேட்டர்ல விளக்கு அணைஞ் சிடுச்சு.''

''அந்தப் பொண்ணு கூட வந்தவனுக்கு வயசு எத்தனை.இருக்கும்?''

''முபபது வயசு இருக்கும்.''

''உங்க பக்கத்துல உட்கார்ந்த படம் பார்த்திட்டிருந்த ஒரு பொண்ணு கொலை செய்யப்பட்டிருக்கா... உங்களுக்கு எந்த சத்தமும் கேட்கலையா...?'' கோகுல்நாத் மெல்லிய குரலில் கேட்க -

அந்த அம்மாள் படபடத்தாள்.

''ஒரு சத்தமும் கேக்கலீங்க.''

''ஒரு முக்கல் முனகல்...?''

''எனக்கு எதுவும் கேக்கலீங்க...'' கோகுல்நாத் அந்த கும்பலின் பக்கமாய்த் திரும்பினார்.

''நீங்க அத்தனை பேரும் 'பி' ரோவுக்கு முன்னாலயும் பின்னாலயும் உட்கார்ந்து படம் பார்த்திட்டிருந்தவங்க... அப்படித்தானே...?''

''ஆமாம்'' என்பதுபோல் தலையசைத்தார்கள் ஒட்டு மொத்தமாய்.

''உங்கள்லே யாருக்காவது இந்தப் பொண்ணை தெரியுமா...''

கும்பலில் கனத்த மௌனம்.

''அந்தப் பொண்ணு கூட வந்தவனை உங்கள்ல எத்தனை பேர் பார்த்தீங்க...?''

கும்பலிலிருந்து நடுத்தர வயதில் ஒருவர் வந்தார்.

''நான் அவனைப் பார்த்தேன் இன்ஸ்பெக்டர். எனக்கு முன்னாடி சீட்லதான் உட்கார்ந்திட்டிருந்தான். அவனோட கிராப் பம்ன்னு தூக்கிட்டிருந்ததால் படம் சரியா தெரியலைன்னு சொல்லி அவனைத் தணிஞ்சு உட்காரும்படியாச் சொன்னேன். அந்த அம்மா சொன்ன மாதிரி மீசை பெரிசா வைச்சு கண்ணாடி போட்டிருந்தான். இண்டட்டர்வெல்ல அந்தப் பொண்ணுக்கு கூல்ட்ரிங் கொண்டு வந்து குடுத்ததை நானும் பார்த்தேன். இண்டட்டர்வெல் முடிஞ்சு படம் ஆரம்பிச்ச கொஞ்ச

நேரத்துல அவன் மட்டும் கிளம்பி வெளியே போனான்... யூரின் பாஸ் பண்ணவோ... சிகரெட் பிடிக்கவோ போறான்னு நினைச்சேன்... ஆனா எந்திரிச்சுப் போனவன் கடைசி வரைக்கும் வரலை...''

கோகுல்நாத் மோவாயை வழுவினார். சப்-இன்ஸ் பெக்டர் பக்கமாய்த் திரும்பினார். ''நவநீதகிருஷ்ணன்! அந்தப் பொண்ணு குடிச்ச கூல்ட்ரிங்ஸ் பாட்டில் சீட்டுக்கு கீழே இருக்கான்னு பாருங்க...!''

நவநீதகிருஷ்ணன் அந்தப் பெண் உட்கார்ந்திருந்த சீட்டுக்குக் கீழே குனிந்து பார்த்தார். லிம்கா பாட்டிலொன்று உருண்டு கிடக்க, அதை கர்ச்சிப்பால் சுற்றி எடுத்துக் கொண்டார்.

''அந்த பாட்டிலில் ட்ரிங் ஏதாவது மிச்சமிருக்கா நவநீதகிருஷ்ணன்...?''

''இல்ல ஸார்... வெறும் காலி பாட்டில்...''

''அந்த பாட்டிலை லேபுக்கு அனுப்பி ஏதாவது பாய்சன் பார்டிகல்ஸ் படிஞ்சிருக்கான்னு பார்த்துடலாம்!'' கோகுல்நாத் சொல்லிக் கொண்டே மறுபடியும் கீழே விழுந்து கிடந்த அந்தப் பெண்ணின் அருகே வந்தார். கீழே மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து இரண்டு விரல்களை மட்டும் உபயோகப்படுத்தி அவளுடைய மார்புகளுக்கு இடையே பதுங்கியிருந்த அந்த சின்ன பர்ஸை எடுத்தார்.

ஸ்பாஞ்ச் மணிபர்ஸ்.

அதன் வாய் ஜிப்பால் மூடியிருக்க... மெள்ளத் திறந்தார். பாதி கிழிக்கப்பட்ட சினிமா டிக்கெட்டுகள். எட்டாய் மடிக்கப்பட்ட ஒரு ஐம்பது ரூபாய் நோட்டு; ஐந்து ரூபாய் பெறுமானத்திற்கு சில்லறை நாணயங்கள். ஒரு ஸாரிடான் மாத்திரை; இரண்டு ஸேஃப்டிபின்.

கோகுல்நாத் உதட்டைப் பிதுக்கினார்.

''நமக்கு உபயோகமா ஒண்ணுமேயில்லை நவநீதகிருஷ்ணன்...''

தியேட்டர் மேனேஜர் அவஸ்தையாய் எச்சிலை விழுங்கிக் கொண்டு கோகுல்நாத்திடம் வந்தார்.

''இன்ஸ்பெக்டர்! அந்தக் கும்பலை போகச் சொல்லிட ஸார்? ரோட்ல வேற வேடிக்கை பார்க்கிற கூட்டம் சேருது. பாடியை சீக்கிரமா போஸ்ட் மார்ட்டத்திற்குக் கொண்டு போயிட்டீங்கன்னா பரவாயில்லை ஸார்... இந்த தியேட்டர்ல மர்டர் நடந்திருக்குன்னு விஷயம் வெளியே பரவினா கலெக்ஷன் டல்லாயிடும் ஸார்...''

கோகுல்நாத் கோபமானார். ''ஏய்யா... உனக்கு உன்னோட தியேட்டரைப் பத்தியும், படத்தோட கலெக்ஷனைப் பத்தியும்தான் கவலை...! ஒரு பொண்ணை

பகிரங்கமா ஒருத்தன் கூட்டிட்டு வந்து... ஆயிரம் பேர் உட்கார்ந்து படம் பார்த்திட்டிருக்கிறப்பவே கொன்னு உட்கார வெச்சுட்டுப் போயிருக்கான். இந்தப் பொண்ணு யாரு? எந்த ஊர்க்காரா...? கூட்டிட்டு வந்தவன் யார்ன்னு நாங்க தலையைப் பிச்சுக்கிட்டு உட்கார்ந்திருக்கோம். நீ படத்தோட கலக்ஷன் டல்லாயிடும்னு கவலைப்படறியா?''

''ஸாரி ஸார்...''

''ரெண்டு நாளைக்கு புரொஜக்டர் ரிப்பேர்ன்னு சொல்லி ஷோ பூராவும் கேன்சல் பண்ணுங்க...! போங்க... கான்ஸ்டபிள்...!''

''எஸ் ஸார்.''

''தியேட்டர் முன்னாடி போங்க... கும்பல் போட விடாதீங்க... எல்லாரையும்... துரத்துங்க... ரெண்டு காப்ஸை கூப்பிட்டு போங்க...''

''எஸ் ஸார்.''

''நவநீதகிருஷ்ணன்!''

''எஸ்... ஸார்...''

''அந்த பொண்ணு உட்கார்ந்த வரிசையில் யார் யார் இருந்தாங்க... அவளுக்குப் பின்னாடியும் முன்னாடியும் உட்கார்ந்திருந்தவங்க யார்... எல்லாரையும் விசாரிச்சு அட்ரஸ் வாங்கிக்கிங்க... அப்பறம் தியேட்டர் கூல்டிரிங் ஸ்டால்ல விசாரிங்க... இந்த கிராப் தலையன் யார் கிட்ட கூல்ட்ரிங் பாட்டிலை வாங்கிட்டு வந்து அந்தப் பொண்ணுக்கு குடுத்தான்னு விசாரிங்க...''

''எஸ்... ஸார்...''

''நாளைக்கு சாயந்தரத்துக்குள்ளே இந்தப் பொண்ணு யாருன்னு நமக்கு தெரிஞ்சாகணும்...''

கோகுல்நாத் கவலையாய்த் தன் தலையிலிருந்த தொப்பியைக் கழற்றினார்.

போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட் மேஜையின் மீது பரப்பப்பட்டிருக்க, கோகுல்நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும் நாற்காலிகளில் சாய்ந்து எதிரே இருந்த டாக்டர் பெஞ்சமினை நோக்கி அவருடைய வாயிலிருந்து வரப்போகும் வார்த்தைகளுக்குக்காகக் காத்திருந்தார்கள்.

''இந்த போஸ்ட்மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்ல ரெண்டு விஷயம் துல்லியமா தெரியுது இன்ஸ்பெக்டர்...''

பெஞ்சமின் மெல்லிய குரலில் ஆரம்பித்தார். கண்ணாடியைக் கழற்றிக் கொண்டார்.

''சொல்லுங்க டாக்டர்...''

''லிம்காவில் விஷத்தைக் கலந்து குடுத்து அந்தப் பொண்ணை கொன்னிருக்காங்க. இது போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டோட தலையாய உண்மை. ரெண்டாவது உண்மை அந்தப் பொண்ணு ரெண்டு மாசக் கர்ப்பம்...''

லேசாய் அதிர்ந்தார்கள் கோகுல்நாத்தும், நவநீத கிருஷ்ணனும். அதிர்ச்சியை சுதாரித்துக் கொண்டு கோகுல்நாத் சொன்னார். ''அந்தப் பொண்ணோட கழுத்துல தாலியிருந்தது டாக்டர்... அதனாலே அவ கர்ப்பமாகிற சாத்தியம் இருக்கு...''

பெஞ்சமின் புன்னகைத்தார். ''கணவனைத் தவிர்த்து அந்தப் பொண்ணு 'இல்லீகலா' வேற யார் கூடவாவது தொடர்பு வெச்சிருந்து கன்செப்ஷன் ஆகியிருக்கலாமே... அந்த கர்ப்பமேகூட ஒரு கொலைக்கு காரணமாயிருக்க முடியும் இன்ஸ்பெக்டர்...''

''மேபி டாக்டர்... மொதல்ல அந்தப் பொண்ணு யாருன்னு தெரியணும்... ஹோல்டிங் எதுவும் இல்லாத கேஸ் இது. 'சினிமா தியேட்டர்ல ஒரு பெண் பிணம்' - ரோட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து பேப்பர் படிக்கிற ஒருத்தனுக்கு இந்தக் கொலையைப் பத்தி என்ன விஷயம் தெரியுமோ... அந்த அளவு விஷயந்தான் எனக்கும் மிஸ்டர் நவநீத கிருஷ்ணனுக்கும் தெரியும்...''

''பிரஸ்ஸுக்கு நியூஸ் குடுத்திருக்கீங்களா?''

''ஸெபரேட்டாவே குடுத்திருக்கோம்.,, அந்தப் பொண்ணோட போட்டோவை காபினெட் சைஸில் போடச் சொல்லியிருக்கோம். இன்ஃபார்மர்ஸ் வில் பி வெல்கம்ன்னு ஒரு மிட்டாயையும் காட்டியிருக்கோம்...''

''வருவாங்க...! யாராவது வருவாங்க...!'' பெஞ்சமின் மேஜை மேசை டெலிபோன் கூப்பிட்டது. ரிஸீவரை எடுத்தார்.

''ஹலோ... பெஞ்சமின் ஹியர்,...''

மறுமுனை ஏதோ கரகரத்தது. ரிஸீவரை கோகுல் நாத்திடம் நீட்டினார். ''ஸ்டேஷனிலிருந்து கான்ஸ்டபிள் பேசறார்...'' ரிஸீவரை வாங்கிக் கொண்டார் கோகுல்நாத்.

''ஹலோ.''

''ஸார். நான் எய்ட் நாட் ஃபைவ் பேசறேன். அந்தப் பெண் கொலை சம்பந்தமா உங்களை ஒரு பெரியவர் பார்க்க வந்திருக்கார்... கேட்கிற எந்தக் கேள்விக்கும் பதில் சொல்லாமே அழுதிட்டிருக்கார்...''

''அந்தப் பெண்ணுக்கு தான் என்ன உறவுன்னு சொன்னாரா...?''

''ஒண்ணுமே பேசமாட்டேன்கிறார் ஸார்...''

''சரி... நான் இப்போ வந்துடறேன்...'' ரிஸீவரை வைத்தார் கோகுல்நாத். ''அந்தப் பொண்ணுக்கு தெரிஞ்ச...

[illegible]

நவநீதகிருஷ்ணன், போலாம்... கேஸோட முதல் பி
கிடைச்சுருக்கு...'

''பெஸ்ட் ஆஃப் லக் இன்ஸ்பெக்டர்!'' பெஞ்சமின்
கையைக் குலுக்க - இருவரும் வெளியே வந்து காத்திருந்த
ஜீப்பில் பரவினார்கள்.

ஜீப் வேகம் பிடித்து ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ரோட்டில்
ஓடியது.சாயந்தர நேரக் கோவை நகரம் நியான்
விளக்குகளால்தன்னைச் சிரத்தையோடு அலங்கரித்துக்
கொள்ள ஆரம்பித்திருந்தது. சோடியம் வேபர் விளக்குகள்
கண்ணை விழித்து சாலை பூராவும் மஞ்சளைக் கொட்டின
போக்குவரத்து நெரிசல்களில் ஜீப்பை லாவகமாய்
நுழைத்து இதமாய் வழுக்கி ஸ்டேஷனுக்கு வந்தார்கள்
கோகுல்நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும். செக்யூரிட்டி
காப்ஸ் அடித்த சல்யூட்டுகளை அலட்சியமாய் வாங்கிக்
கொண்டு போனார்கள்.

நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்த அந்த வயதானவர்
எழுந்தார்.

''உட்காருங்க பெரியவரே...'' கோகுல்நாத்
கையமர்த்தியபடியே எதிரே உட்கார்ந்தார். தொப்பியைக்
கழற்றி, முன் வழுக்கையை வலது கையால் தடவிக்
கொண்டே பெரியவரை அளந்தார்.

வந்தவர் ஐம்பது வயதைத் தொட்டுக்
கொண்டிருந்தார். நரை கிராப், பிரஷ் மாதிரி மீசை, சுத்தமாய்
வழித்த மோவாய், லேசாய் மாறுகண். முரட்டுக்கதரில்
சட்டையும், வேஷ்டியும் உடம்பில் தொள தொளத்தன.
நிறைய அழுததில் முகம் வீங்கியிருந்தது. கண்கள்
செம்மையாய் தெரிந்தன.

''எங்கிருந்து வர்றீங்க?''

''திருப்பூர்க்கு பக்கத்திலிருக்கிற சின்னக்கரை
கிராமத்திலிருந்து வர்றேனுங்க... இன்ஸ்பெக்டரு
அய்யா...'' சொல்லச் சொல்லவே அழுவார் போலிருந்தது.

''உங்க பேரு?''

''ஆவுடையப்பன்...''

''செத்துப் போன பொண்ணு உங்களுக்கு என்ன
வேணும்? மகளா...?''

''இல்லீங்க... அது என் சம்சாரங்க... மூணாவது
சம்சாரம்...''

அயர்ந்து போனார்கள் கோகுல்நாத்தும், நவநீத
கிருஷ்ணனும். ஒருவரையொருவர் இறுகிப் போன
முகங்களோடு பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

''சம்சாரமா...?''

''ஆமாங்க...''

''பேரு...?''

''சிவபாக்கியம்...'' பெயரைச் சொல்லிவிட்டு கண்களில் துளிர்த்த நீரை மேல் துண்டால் ஒற்றிக் கொண்டார். ''தாய்மாமன் வூட்டுக்கு போய் ரெண்டுநாள் இருந்துட்டு வர்றேன்னு நேத்தைக்கு காலையில பஸ் ஏறி புறப்பட்டா சிவபாக்கியம்... இன்னிக்கு மத்தியானம் எங்க கிராமத்து டீக்கடை கோபாலு பேப்பரைத் தூக்கிட்டு ஓடியாந்து, 'கவுண்டரே...! இந்த போட்டோவைப் பார்த்தீங்களா...? நம் சிவபாக்கியம் அக்கா மாதிரியே இருக்கு'ன்னு சொன்னான். போட்டோவைப் பார்த்தேன்... நெஞ்சில் பகீர்னு தீப்பிடிச்சுக்குச்சு... என்ர சிவபாக்கியம் எந்த வம்பு தும்புக்கும் போக மாட்டாளே... அவ எதுக்கோசரம் கோயமுத்தூர் எறங்கி சினிமாவுக்கு போனா...? எப்படி செத்தா...? எனக்கு ஒண்ணுமே புரியலை இன்ஸ்பெக்டர் அய்யா...'' மூக்கு நுனி சிவந்து சின்னக் குழந்தையாய் அழ ஆரம்பித்தார் ஆவுடையப்பன்.

''இதோ பாருங்க பெரியவரே.,.. அழாதீங்க... எல்லாத்தையும் சுலபமா கண்டுபிடிச்சிடலாம்... நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு மாத்திரம் சரியான பதிலைச் சொல்லுங்க...''

''நீங்க கேட்கிற கேள்விகளுக்கெல்லாம் அப்பாலே பதில் சொல்றேனுங்க... மொதல்ல என்னோட சிவபாக்கியத்தைப் பார்க்கணும்... அவளை எங்கே போட்டு வெச்சிருக்கீங்க...?''

''பாடி மார்ச்சுவரியிலே இருக்கு... இந்நேரத்துக்குப் போனா பார்க்க முடியாது. நாளைக்கு காலையிலே பாடியை வாங்கிக்கிட்டு நீங்க உங்க சின்னக்கரை கிராமத்துக்கே போயிடலாம்... இப்போ நான் கேக்கப் போற கேள்விகளுக்கு பதிலைச் சொல்லுங்க... நீங்க தர்ற தகவல்களை வெச்சுக்கிட்டுத்தான் கொலைகாரனை ட்ரேஸ் பண்ண முடியும்...''

''சொல்றேனுங்க... கேளுங்க'' ஆவுடையப்பன் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார். கேவல் தொண்டையை மீறியது.

''உங்க சம்சாரம் சிவபாக்கியம் அவ தாய்மாமன் வீட்டுக்கு வந்ததா சொன்னீங்க. தாய்மாமன் வீடு எங்கேயிருக்கு...? இதே ஊர்லேயேவா...? இல்ல வெளியூரா...?''

''வெளியூர்தாங்க... பாலக்காடு...''

''பாலக்காட்டுக்கு போக வேண்டிய உங்க சம்சாரம் கோயமுத்தூர்ல இறங்கி யாரோடவோ சினிமாவுக்கு போயிருக்கா... அந்த ஊர்ல உங்களுக்குத் தெரிஞ்சவங்க யாராவது இருக்காங்களா பெரியவரே...?''

‘‘சொந்தக்காரங்களே இருக்காங்க... ஆனா போக்குவரத்து இல்லீங்க. தாத்தன் காலத்துச் சண்டையில உறவெல்லாம் அத்துப் போச்சுங்க... சிவபாக்கியத்துக்கும் இந்த விஷயமெல்லாம் தெரியும்... அதனால அவ கண்டிஷனா உறவு ஜனம் யாரையும் பார்க்க போயிருக்க மாட்டாங்க!’’

‘‘பாலக்காட்ல இருக்கிற சிவபாக்கியத்தோட தாய்மாமன் பேர் என்னன்னு சொல்ல முடியுமா பெரியவரே....?’’நவநீதகிருஷ்ணன் கேட்டார்.

‘‘வீராச்சாமிங்க...’’

‘‘வீராச்சாமிக்கு எத்தனை வயசு இருக்கும்...?’’

‘‘முப்பது வயசு இருக்குமுங்க...’’

‘‘வீராச்சாமிக்கு... கல்யாணமாயிடுச்சா...?’’

‘‘ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடி தாங்க கல்யாணம் ஆச்சு. பொள்ளாச்சி பொண்ணை கட்டியிருக்கானுங்க. ரெண்டுல மூணுல நம்ம ஊருக்கும் வந்துட்டுப் போவானுங்க. சிவபாக்கியம் அப்பன் ஆயி இல்லாத பொண்ணுன்னு அதுமேல அவனுக்கு ஒரு பாசம்...’’

‘‘வீராச்சாமிக்கு என்ன வேலை...?’’

‘‘பாலக்காடு முந்திரி ஃபேக்டரியிலே வாட்ச்மேனா இருக்கானுங்க...’’

‘‘வீராச்சாமி எப்படியிருப்பான்னு சொல்ல முடியுமா?’’

‘‘ஆள் வாட்ட சாட்டமா இருப்பானுங்க... முடி சினிமாக்காரங்க மாதிரி புசுபுசுன்னு இருக்குமுங்க... மீசையை மூஞ்சி நிறைய வளத்திருப்பானுங்க... பாக்கறதுக்கு முரட்டுத்தனமா இருந்தாலும் பேச்சும் நடத்தையும் மரியாதையா இருக்குமுங்க...’’ ஆவுடையப்பன் சொல்லிக் கொண்டே போக இன்ஸ்பெக்டர் கோகுல்நாத்தும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நவநீதகிருஷ்ணனும் சரேலென ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

பம்மிய கிராப்...

பெரிய மீசை...

‘சிவபாக்கியத்தை சினிமாவுக்குக் கூட்டி வந்தவனின் உருவத்தோடு அந்த வீராச்சாமியின் உருவம் ஒத்துப் போகிறதே... ஒண்ணும் ஒண்ணும் ரெண்டு என்பதுபோல கேஸ் சுலபமாய் முடியப் போகிறதா?’ கோகுல்நாத்தும் நவநீதகிருஷ்ணனும் எழுந்தார்கள்.

‘‘பெரியவரே! நல்லா யோசிச்சுச் சொல்லுங்க... உங்க உறவுக்கார ஜனத்துல யாருக்காவது நீங்க சொன்ன மாதிரி பம்மின கிராப்பும், பெரிய மீசையும் இருக்கா...?’’

‘‘ஏன்... எதுக்கு கேக்கறீங்க...?’’

‘‘சிவபாக்கியத்தை சினிமாவுக்குக் கூட்டி வந்தவன் ஏறக்குறைய வீராச்சாமி சாடையில் இருந்திருக்கான்...

[illegible]கூட சிவபாக்கியம் சினிமாவுக்கு சேர்ந்து [illegible]...?’’

ஆவுடையப்பன் அதிர்வது அவர் முகத்தில் தெரிந்தது.

‘‘சிவபாக்கியத்தை கூட்டி வந்தவன் வீராச்சாமியா...?’’

‘‘நீங்க சொன்ன அடையாளத்தை வெச்சுப் [illegible]போது வீராச்சாமியாத்தான் இருக்கும்னு எங்க [illegible] படுது பெரியவேர, சினிமா தியேட்டர்ல சிவபாக்கியத்துக்கு பக்கத்து சீட்ல உட்கார்ந்து சினிமா [illegible]டிருந்த ஒரு அம்மா அந்த ஆளை [illegible]ருக்காங்க...’’

‘‘அப்போ வீராச்சாமிதான் சிவபாக்கியத்தை [illegible]ருப்பான்னு சொல்றீங்களா,.,?’’

‘‘சிவபாக்கியத்தை கூட்டிட்டு சினிமாவுக்குப் [illegible]தான் அவளைக் கொன்னிருக்க முடியும். [illegible] இண்ட்டர்வெல் நேரத்துல அவன் ஏதோ [illegible] நடுத்திருக்கான். அதுல விஷம் கலந்திருக்கிறதா [illegible]ட்டம் ரிப்போர்ட் சொல்லுது...’’ கோகுல்நாத் [illegible] கொண்டே போக ஆவுடையப்பன் முகம் [illegible].

‘‘வீராச்சாமி சிவபாக்கியத்தை கொன்னிருப்பானா...? [illegible] இருக்க முடியாதுங்க இன்ஸ்பெக்டர் அய்யா... [illegible]ண்ணு மேலே அத்தினி பாசம் அவனுக்கு...’’

கோகுல்நாத் புன்னகைத்தார். ‘‘பெரியவரே! இந்த [illegible] நடக்கிற விவகாரங்கள்லே யாரையும் நம்ப [illegible]... கொலையையும் செஞ்சுட்டு நம்ம கூடவே [illegible] இருப்பான்... ஏதாவது ஒரு ‘சிக்கு’ சிக்கினா [illegible]. பாலக்காட்லே வீராச்சாமியோட வீட்டு [illegible] சொல்லுங்க... நாங்க போய் விசாரிக்கிறோம்...’’

ஆவுடையப்பன் முகம் கறுத்துப் போனவராய் [illegible] இருந்த வீராச்சாமியின் வீட்டு விலாசத்தைச் [illegible] ஆரம்பித்தார்.

‘‘வீராச்சாமி, வாட்ச்மேன், புது மார்க்கெட் வீதி, ஏழாம் [illegible] வீடு’’ சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நவநீத கிருஷ்ணன் தன் [illegible] பாக்கெட்டில் இருந்த அந்த சின்னஞ்சிறிய [illegible] புத்தகத்தில் வீராச்சாமியின் அட்ரஸைக் [illegible]டார்.

‘‘பெரியவரே! இந்த ராத்திரி ஏதாச்சும் ஒரு லாட்ஜ்ல [illegible] நாளைக்கு கார்த்தால ஏழு மணிக்கு [illegible] வந்துடுங்க... உங்க வெய்ஃபோட [illegible]டுறோம்...’’

‘‘[illegible]’’ என்றார் ஆவுடையப்பன் கண்களில் நீர் [illegible].

போலீஸ் ஜீப் பாலக்காட்டைத் தொட்ட போது ராத்திரி ஒன்பது மணி.

பாலக்காட்டின் போக்குவரத்து அந்நேரத்துக்கே செத்திருந்தது. ரோட்டில் ஜனங்கள் சொற்பமாய் நடந்து போனார்கள். ரோட்டின் ஓரங்களில் இருந்த டீக்கடைகளில் மட்டும் கொஞ்சம் கும்பல் தெரிந்தது. நவநீதகிருஷ்ணன் ஜீப்பை ஓட்ட அருகே உட்கார்ந்திருந்த கோகுல்நாத் மெல்லிய குரலில் சொன்னார்.

''நவநீதகிருஷ்ணன்! ஜீப்பை அந்த 'மெட்ராஸ் டீக்கடை' பக்கமா நிறுத்தி அங்க யாரையாவது 'புது மார்க்கெட் வீதி எது'ன்னு கேட்டுப் பாருங்க...''

நவநீதகிருஷ்ணன் ஜீப்பை அந்த 'மெட்ராஸ் டீ ஸ்டால்' கடைக்கருகே நிறுத்தினார். டீ குடித்த கண்ணாடி டம்ளர்களை டபரா தண்ணீரில் போட்டு அலசி கழுவிக் கொண்டிருந்த அந்த லுங்கி கட்டிய ஆசாமி எழுந்து ஜீப்பை நோக்கி வேகவேகமாய் வந்தான். கோகுல்நாத் கேட்டார்.

''புது மார்க்கெட் வீதி எது...?''

புது மார்க்கெட் வீதியா?'' என்று கேட்டு ஒரு விநாடி யோசித்தவன், மறுவிநாடியே... ''ஆங்...! ஆ டர்னிங்கை ஒடிச்சு ஸ்ட்ரெயிட்டா லெஃப்ட்சைட்ல ஃபர்ஸ்ட் ரோட் கிட்டத்தான்... போய்க்கலாம்'' என்றான்.

போனார்கள்.

டீக்கடை ஆள் சொன்ன மாதிரியே வளைவை ஒடித்து, நேராய்ப் போய், இடது பக்கமாய்ப் பிரிந்த முதல் ரோட்டில் நுழைந்து வீட்டு நம்பர்களைப் பார்த்துக் கொண்டே போய் ஏழாம் நம்பர் வீட்டு முன் ஜீப்பை மௌனமாக்கினார்கள். இறங்கினார்கள்!

தெரு நிசப்தத்தில் விழுந்து கிடந்தது. தெரு விளக்குகள் சோகையாய் வெளிச்சத்தை வடிகட்டிக் கொண்டிருந்தன. குப்பைத் தொட்டி அருகே இருந்த இரண்ட நாய்கள் ஜீப்பைப் பார்த்ததும் மிரண்டு ஓடின. கோகுல்நாத் அந்த ஏழாம் நம்பர் வீட்டைப் பார்த்தார்.

சாதாரண ஓட்டு வீடுதான். வாசல் சுவருக்கு அந்தப்பக்கம் வளர்ந்திருந்த மரம் கொய்யா மரம் என்பது அந்த இருட்டிலும் தெரிந்தது.

வாசற்படி ஏறிக் கதவைத் தட்ட ஆரம்பித்தார் நவநீதகிருஷ்ணன்.

''தட்... தட்...''

சில விநாடிகளுக்கு உள்ளே இருந்து எந்தவிதமான சத்தமும் இல்லை.

''தட்... தட்...'' மறுபடியும் கதவைத் தட்டினார் நவநீதகிருஷ்ணன்.

''யாரானு...?'' ஒரு கனமான குரல் கேட்டுக் [illegible] கதவை நோக்கி வந்தது. கதவின் நாதாங்கியை [illegible] என்று விலக்கியது.

கதவுக்குப் பின்னால் -

மெல்லிய இருட்டில் மொட்டைத் தலையோடும், [illegible] தூக்கிக் கட்டிய லுங்கியோடும் ஒருத்தன் [illegible]ருந்தான். காக்கி உடைகளைப் பார்த்ததுமே [illegible].

''யா... யா... யார் வேணும்...?''

''வீராச்சாமி வீடு இதுதானே...?''

''ஆமா...'' அவன் சொல்லச் சொல்ல வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்கள் கோகுல்நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும், [illegible] உள்ளேயிருந்த லைட்டுகளை உயிர்ப்பித்த [illegible]த்தை நிரப்பிக் கொண்டே ஒரு பெண் வெளியே [illegible] மூஞ்சியில் தமிழ் வாசனை அடித்தது... ''யார்ங்க [illegible]?'' கேட்டுக் கொண்டே வந்தவள். போலீஸ் [illegible] பார்த்ததும் வாய் உலர்ந்தாள்.

கோகுல்நாத் கேட்டார்.

''இங்கே வீராச்சாமி யாரு...?''

''நான்தான்...'' மொட்டைத் தலையன் [illegible]த்தை ஏறிட்டான்.

கோகுல்நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும் அயர்ந்தார்கள். [illegible] மொட்டைத் தலையையே பார்த்தார்கள். [illegible] நாற்காலிகளை இழுத்துப் போட, ஆச்சர்யம் [illegible] உட்கார்ந்தார்கள்.

''[illegible]... என்ன விஷயம்...?'' வீராச்சாமி [illegible] கேட்டான்.

நவநீதகிருஷ்ணன் மெல்லிய குரலில் சொன்னார். ''[illegible] தமிழ்நாட்டு போலீஸ். ஒரு கொலை சம்பந்தமா [illegible] விசாரிக்க வந்தோம்... கேட்கிற கேள்விகளுக்கு [illegible] பதிலைச் சொல்லணும். பொய் பேசினா [illegible]வோம்...''

''கொ... கொலையா...?'' முகம் வியர்த்தார்கள் [illegible], அவனுடைய மனைவியும். ''என்னங்க... [illegible]?'' குரல் நடுங்க அவன் தோளைப் பற்றிக் [illegible].

''[illegible] சின்னக்கரை கிராமத்தைச் சேர்ந்த [illegible] உன்னோட அக்கா மகதானே?'' கோகுல்நாத் [illegible] கூர்மையாய்ப் பார்த்துக் கொண்டே [illegible].

''ஆ...ஆமா ஸார்...''

''அந்தப் பெண்ணைக் கடைசியா என்னிக்கு பார்த்தே?''

''ஏ...ஏன் ஸார்... அந்தப் பொண்ணுக்கு என்னாச்சு....?''

''கேக்கிற கேள்விகளுக்கு மொதல்ல பதிலை சொல்லு. அப்புறமா உன்னோட சந்தேகங்களுக்கு நாங்க வர்றோம். ம், சொல்லு...'

''அக்கா பொண்ணு சிவபாக்கியத்தைப் பார்த்து ஒரு மாசம் இருக்கும் ஸார்...''

''அதுக்கப்புறம் நீ அவளைப் பார்க்கவேயில்லை...?''

''இல்ல ஸார்...''

''இது யாரு...? உன்னோட சம்சாரமா...?''

''ஆமா ஸார்...''

''இப்படி கொஞ்சம் வாம்மா...'' கண்களில் தீவிரமான திகிலை வைத்துக் கொணடு கதவோரமாய் நின்றிருந்த அந்தப் பெண்ணைக் கையசைத்துக் கூப்பிட்டார் கோகுல்நாத்.

அந்தப் பெண் வந்தாள்.

''உம் பேரென்னம்மா?''

''கனகா...''

''இதோ பாரம்மா... உம் புருஷன் சிவபாக்கியத்தைப் பார்த்து ஒரு மாசம் ஆச்சுன்னு சொல்றார்... நிஜமா...?''

''நிஜந்தாங்க...''

''உம் புருஷன் என்னிக்கு மொட்டை போட்டாரு...?''

''நேத்தைக்குக் காலையில...''

''எங்க வெச்சு...?''

''பழநி மலைல. அவருக்கு ஒரு வேண்டுதல் இருந்துச்சு. அதான் நேத்தைக்கு காலைல பழநிக்கு போய் வேண்டுதலை நிறைவேத்திட்டு வந்தோம்...'' மனைவி சொல்லச் சொல்ல வீராச்சாமி கொஞ்சம் சோகம் கலந்த குரலில் கோகுல்நாத்திடம் கேட்டான்.

''எதுக்காக இதையெல்லாம் கேக்கறீங்க...?''

கோகுல்நாத், நவநீதகிருஷ்ணனைப் பார்த்து ''சொல்லிடுங்க நவநீதகிருஷ்ணன்!'' என்றார். நவநீதகிருஷ்ணன் தன் தொப்பியைக் கழற்றி மடியின் மீது வைத்துக் கொண்டபடி வீராச்சாமியை ஏறிட்டார்.

''உன்னோட அக்கா மக சிவபாக்கியத்தை கோயமுத்தூர் தியேட்டர்ல யாரோ ஒருத்தன் சினிமா பார்க்க கூட்டிட்டுப் போய் கொலை பண்ணியிருக்கான்.''

[illegible]கையால் மின்சாரக் கம்பியைப் பற்றின மாதிரி [illegible]கென்று நிமிர்ந்தான் வீராச்சாமி, ''எ...எ...என்ன... [illegible]ங்க...? சிவபாக்கியத்தை கொன்னுட்டாங்களா...? [illegible] எப்போ...?'' செமத்தியாய் அதிர்ந்தார்கள் வீராச்[illegible] அவனுடைய மனைவி கனகாவும்.

''நேத்தைக்கு ராத்திரி எட்டு மணிக்கு...!'' நவநீத[illegible] சொல்ல - என்னமோ மாதிரி வெறித்துப் [illegible] கொண்டு அப்படியே அதிர்ச்சியால் ஒரு [illegible]யாய் மடங்கிக் கீழே உட்கார்ந்தான் வீராச்சாமி. [illegible] பதறியபடி அவனைப் பற்றிக் கொண்டாள்,.

''என்னங்க... என்னங்க...?''

''கனகம்...! நம்ம சிவபாக்கியத்தை யாரோ [illegible]ட்டாங்களாம்... நாவளத்து பெரிசாக்கின அந்தக் [illegible] யாரோ கொன்னுட்டாங்களாம்...'' வீராச்சாமி [illegible] உள்ளங்கையால் தன் நெற்றியில் படீர் படீரென்று [illegible] கொண்டான். கண்கள் ஜலக் குட்டைகளாகி [illegible].

அந்தக் கண்ணீரிலும், துக்கத்திலும் நிஜம் அப்பி [illegible]. கோகுல்நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும் [illegible] அப்படியே அழ விட்டார்கள். வீராச்சாமி [illegible]னான்.

''யார் ஸார் அவன்? என்னோட சிவபாக்கியத்தை [illegible]வனைக் கண்டுபிடிச்சுட்டீங்களா ஸார்...? [illegible] என்கிட்ட குடுங்க ஸார்... நார் நாரா [illegible]றேன்...'' ஆக்ரோஷமாய்ப் பேசிவிட்டுப் பெரிதாய் [illegible] ஆரம்பித்தான் வீராச்சாமி.

''இத பார் வீராச்சாமி... ஆள் யார்ன்னு தெரியலை. [illegible] சிவபாக்கியத்தோட வந்த ஆள் எப்படியிருந்தான்னு [illegible] கிடைச்சிருக்கு...''

''அடையாளத்தை சொல்லுங்க ஸார். ஆள் யாருன்னு [illegible]றேன்.''

''அடையாளம்...? உன்னோட அடையாளந்தான் [illegible].''

''[illegible]...ஸார்...''

''[illegible] நீ மொட்டை போட்டிருக்கிற அடையாள[illegible] மொட்டை போடுறதுக்கு முன்னாடி இருந்த [illegible] பம்மின மாதிரி கிராப்பும்,.. முகத்தை [illegible] மாதிரி மீசையுமா இருந்த அடையாளம்...''

[illegible] நீராய் முகம் வெளுத்தான் வீராச்சாமி.

''[illegible] அடையாளமா...?''

''[illegible] அந்த பம்மின கிராப்பும், பெரிய மீசையும் [illegible] அடையாளந்தானே வீராச்சாமி...'' [illegible] கேட்டார்.

"ஆமா ஸார்."

"வந்தவனுக்கு வயசு முப்பது இருக்கும்[illegible] சிவபாக்கியத்துக்கு பக்கத்துல உட்கார்ந்துகிட்டு [illegible] பார்த்த அந்த அம்மா சொல்லியிருக்காங்க... அது[illegible] பார்த்தா உனக்கும் வயசு முப்பதுதானே..."

"ஸ... ஸார், என்னை சந்தேகப்படறீங்களா...?"

"இந்த கேஸ்ல சிவபாக்கியத்துக்கு யார் யா[illegible] தெரியுமா அவங்க எல்லோரையுமே சந்தேகப்ப[illegible] போலீஸ்க்கு உரிமையிருக்கு வீராச்சாமி. நீ இந்த[illegible] கொலைக்கு நல்லா பொருந்தறே... ஆனா ஒரு விஷயத்து[illegible] தள்ளி நிக்கிறே... நேத்தைக்கு காலையிலே நீயும் உ[illegible] ஒய்ஃபும் பழநிக்குப் போய் வேண்டுதலை செலுத்தி[illegible] வந்திருக்கீங்க... கொலையாளியை எந்த அடையாள[illegible] களோட பார்த்ததா சொன்னார்களோ அந்த அ[illegible] யாளங்கள் நேத்தைக்கே உன்கிட்டயிருந்து மிஸ்ஸிங். இ[illegible] உனக்கொரு சாதகமான விஷயம்... ஆனாலும் உண்[illegible] யாகவே நீ பழநிக்கு போயிருந்தியா இல்லையாங்கிற[illegible] விசாரணையில் கண்டுபிடிச்சுடுவோம்...'

கண்களில் வழிந்த நீரை புறங்கையால் துடைத்து[illegible] கொண்டு "கனகம்!" என்றான் வீராச்சாமி. கனகம் '[illegible]' என்று முனகினாள்.

"என்னோட சட்டைப் பாக்கெட்ல நாம பழநி[illegible] நேத்து தங்கியிருந்தோமே... அந்த லாட்ஜோட ரசீ[illegible] இருக்கு... கொஞ்சம் எடுத்துட்டு வா..."

"சரிங்க..." எழுந்து போனாள் கனகம்.

"அப்படியே அந்த சேரன் பஸ் டிக்கெட்[illegible] இருக்கும்... எடுத்துட்டு வா..."

கனகம் உள்ளே போய் இளஞ்சிவப்பிலும் நீ[illegible] நிறத்திலும் சில காகிதத் துணுக்குகளைக் கொண்[illegible] வந்தாள். வீராச்சாமி அவற்றை ஒட்டு மொத்த[illegible] வாங்கினான்.

"பாருங்க ஸார்... நேத்தைக்கு நானும் என்னோ[illegible] ஒய்ஃபும் ஒரு முழு நாளும் பழநியிலிருந்த [illegible] லாட்ஜ்ல் தங்கியிருந்ததுக்கான லாட்ஜ் ரசீது...!"

கோகுல்நாத் அந்த ரசீதை வாங்கினார்.

ரசீதின் உச்சியில் லாட்ஜின் பெயரும் அட்ர[illegible] கொட்டை எழுத்துக்களில் தெரிய - அதற்குக் கீழே [illegible] காலத்தில் நேற்றைய தேதியும், அதற்கும் கீழே வந்[illegible] நேரமும், புறப்பட்ட நேரமும் துல்லியமாய் எழு[illegible] பட்டிருந்தது. வீராச்சாமியின் பெயரும் அட்ர[illegible] தெளிவாய் தெரிந்தது.

வீராச்சாமி எழுந்து கோகுல்நாத்தின் அருகி[illegible] நின்றபடி ரசீதில் எழுதப்பட்டிருந்த அந்த புறப்[illegible]

[illegible]தக் காட்டினான். "இதோ பாருங்க ஸார்... நான் [illegible] காலி செஞ்ச நேரம் சாயந்தரம் ஏழரை மணி. [illegible]க்கும் நான் பழநியில்தான் இருந்திருக்கேன்... [illegible]ருக்கு சந்தேகம் இருந்தா லாட்ஜ் மேனேஜரை [illegible]னாலும் விசாரிச்சு பாருங்க..."

"ஓ...கே... வீராச்சாமி... நீ சொல்றது சரியாவே [illegible]... உம் மேல இருக்கிற சந்தேகத்தை கொஞ்ச [illegible]க்கு தள்ளி வைச்சுட்டு இப்போ பொதுவா கொஞ்சம் [illegible] பார்க்கலாம்... நான் கேக்கிற கேள்விகளுக்கு [illegible] மறைக்காம பதில் சொல்லணும்."

"[illegible] ஸார்..."

"[illegible]பாக்கியத்துக்கு அழகு, இளமை எல்லாம் [illegible] அவளை ஆவுடையப்பனுக்கு மூணாவது தாரமா [illegible] கொடுத்தே...? ஏதாவது காரணம் இருக்கா...?"

"இருக்கு ஸார்..."

"[illegible] காரணம்...?"

"[illegible]க்கரை ஆவுடையப்பன் பண்ணையிலதான் [illegible] அக்கா வேலை பார்த்திட்டிருந்தாங்க. [illegible] ஒரு சமயம் உடம்பு சரியில்லாமே ரொம்பவும் [illegible] இருந்தப்போ அக்காவுக்கு பர்த்தியா சிவபாக்கியம் [illegible] போயிருக்கா... ரெண்டாவது சம்சாரம் [illegible] ஆறு மாசம் தனிமையில இருந்த ஆவுடை[illegible] [illegible]யத்தை மடக்கி அரிசி குடோன்ல் வெச்சு [illegible]... விஷயம் வெளியே பரவி பஞ்சாயத்து [illegible] விவகாரம் போகவும், ஆவுடையப்பன் ஊர் [illegible] பயந்துட்டு சிவபாக்கியத்தை கல்யாணம் [illegible] சொன்னார். ஒரு சின்ன வயசு பொண்ணு ஒரு [illegible] மூணாம் தாரமா வாழ்க்கைப்படறாளேன்னு [illegible] வருத்தம் இருந்தாலும், கெட்டுப்போன [illegible] இனிமே யார் கல்யாணம் பண்ணிக்க வரப் [illegible] எண்ணத்துல மனசைத் தேத்திக்கிட் [illegible]"

"[illegible]" மோவாயை சிறிது நேரம் தடவிய [illegible]மான குரலில் வீராச்சாமியைக் கேட்டார்.

"[illegible]த்தை மூணாவது தாரமா கல்யாணம் [illegible] ஆவுடையப்பன் கல்யாணத்துக்குப் [illegible] அன்பா இருந்தாரா? கொடுமைப் [illegible]"

"[illegible] ஆவுடையப்பனைப்பத்தி அந்த விஷயத்தில [illegible] சொல்ல முடியாது ஸார். சிவ[illegible] நல்லாவே வெச்சிருந்தார். அவ உடம்பை [illegible] இழைச்சுப் போட்டார்... நாளொண்ணுக்கு [illegible] அயிரம் தடவை அவளைக்

கூப்பிடுவார். பாலக்காட்டில இருக்கிற என்னோட வீட்டுக்கு அவ வர ஆசைப்பட்டா அவரே கார்ல கொண்டாந்து உட்டுட்டு போவார்... சிவபாக்கியத்துக்கு இப்படி ஆனது ஆவுடையப்பனுக்கு தெரியுமா ஸார்...?''

''தெரியும்... சாயந்தரம் ஸ்டேஷனுக்கு வந்திருந்தார். சிவபாக்கியத்தோட உடம்பை வாங்கிட்டுப் போறதுக்காக நாளைக் காலை வரைக்கும் கோயமுத்தூர்ல தங்கியிருக்கப் போறார்...''

''வீராச்சாமி!'' சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நவநீதகிருஷ்ணன் குறுக்கிட்டார்.

''சொல்லுங்க ஸார்...''

''பம்மின கிராப்பும், முரட்டு மீசையுமா யாராவது உங்க சொந்தத்திலேயோ, தெரிஞ்சவங்கள்லேயோ இருக்காங்களா...?''

வீராச்சாமி கசப்பாய் புன்னகைத்தான்.

''நிறைய பேர் இருக்காங்க ஸார்... ஆவுடையப்பனோட தம்பி ராமய்யா - அவரோட பசங்க ரெண்டு பேர் ஆனந்தன், பாஸ்கரன் - இவங்க எல்லார்க்குமே நீங்க சொன்ன மாதிரி பம்மின கிராப்பும் மீசையும் இருக்கு. ஒருத்தர் எஞ்சினியர். காடாம்பாறை டேம்லடி வேலை. இன்னொருத்தர் கோபாலகிருஷ்ணா மில்லுல ஃபேக்டரி மேனேஜரா இருக்கார். பேரு சங்கரலிங்கம் எம்.எம். டபிள்யூவில ஒருத்தர் இருக்கார்...''

சொல்லச் சொல்ல -

நவநீதகிருஷ்ணன் தன் சின்னஞ்சிறு டைரியில் பெயர்களை மடமடவென்று குறித்துக் கொண்டே போனார். கேஸ் விஸ்வரூபம் எடுப்பதை மனசளவில் உணர்ந்த கோகுல்நாத் ஏகப்பட்ட குழப்பத்தோடு தன் வழுக்கைத் தலையை தடவிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார்.

''போலாமா ஸார்...?'' நவநீதகிருஷ்ணன் கூப்பிடவும் எழுந்தார். வெளியே நின்றிருந்த ஜீப்புக்கு வந்தார்கள். போலீஸ் ஜீப் வாசலில் நிற்பதை எப்படியோ மோப்பம் பிடித்த அண்டை வீட்டுக்காரர்கள் வாசல் கதவுகளைத் திறந்து கொண்டு தலைகளை மட்டும் நீட்டி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வீராச்சாமியும் அவனுடைய மனைவி [illegible] கோகுல்நாத் பின்னாலேயே வந்தார்கள். ''ஸார்... இப்போ கோயமுத்தூர் வந்தா சிவபாக்கியத்தோட மூஞ்சியை பார்க்க முடியுமா?'' கண்களில் நீர் சிதறக் கேட்டான். கோகுல்நாத் தலையை ஆட்டி மறுத்தார்.

''இப்போ வந்தா பார்க்க முடியாது வீராச்சாமி! நாளைக் காலைல ஏழு மணிக்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்துடு.

[illegible]க்கு யாராயிருந்தாலும் மார்ச்சுவரியில் அலவ் [illegible]டாங்க...''

ஜீப் நகர்ந்தது.

[illegible] சாலையை விட்டு மெயின் ரோட்டுக்கு வந்து [illegible] போகும் திசையை மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டு [illegible] கோகுல்நாத் சிகரெட் ஒன்றைப் பற்ற வைத்துக் [illegible] புகைவிட்டார். முகத்தில் காற்று சில்லென்று [illegible] மெல்லிய குரலில் கேட்டார்.

''இந்த வீராச்சாமியைப் பத்தி என்ன நினைக்கிறீங்க [illegible] நவநீதகிருஷ்ணன்?''

''அவனோட கண்ணீரும் துக்கமும் நிஜம்னு [illegible]...''

''எனக்கு இன்னும் முழுசா அவன் பேர்ல நம்பிக்கை [illegible]''

''ஏன் ஸார் அப்படி சொல்றீங்க...?''

''வீராச்சாமி அவசரம் அவசரமா பழநிக்குப் போய் ஏன் [illegible] போடணும்? இன்னொரு விஷயத்தை [illegible]ங்களா நவநீதகிருஷ்ணன்?''

''என்ன ஸார்...?'

''நாமெல்லாம் பஸ்ஸில் போய்ட்டு வந்தா பஸ் [illegible] இவ்வளவு பத்திரமாவா எடுத்து [illegible]போம்? வீராச்சாமி எடுத்து வெச்சிருக்கான்... [illegible] அவனை தேடிட்டு வந்தா மோட்டிவ்வா எடுத்து [illegible]துக்காகவே பஸ் டிக்கெட்டையும் அந்த லாட்ஜ் [illegible] வச்சிருக்கான்...''

நவநீதகிருஷ்ணன் ஒன்றும் பேசாமல் ஜீப்பைக் [illegible] கொண்டிருந்தார். கோகுல்நாத் தொடர்ந்தார்.

''வீராச்சாமி ரொம்பவும் ஜாக்கிரதையா செயல் [illegible]. அவனைக் கொஞ்சம் விட்டுப் [illegible] ரகசியமாக அலசணும்... வீராச்சாமியை [illegible]துக்காக ரெண்டு காப்ஸை மஃப்டியிலே [illegible] நவநீதகிருஷ்ணன்...''

''[illegible] ஸார்...''

''அப்புறம்... ரெண்டு நாள் கழிச்சு நாம சின்னக்கரை [illegible] போறோம்,''

[illegible] மண்ணுக்குள் போன நாலாவது நாள் [illegible] யூனிஃபார்ம்களுக்கு தற்காலிக விடுதலை [illegible] வெள்ளை சர்ட்டிலும் வெள்ளை பேண்ட் [illegible] பஸ்ஸினின்றும் உதிர்ந்து சின்னக்கரை [illegible] தொட்டார்கள் கோகுல்நாத்தும் நவநீத [illegible]. சின்னக்கரை பஞ்சாயத்து யூனியன் [illegible] யூனியன். பள்ளிக்கூட

சுவர்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரி சுவர்களுக்கும் பளிச்சென்று வெள்ளையடித்திருந்தார்கள். ஆரம்பப் பாட சாலைகளுக்குள் சின்னக் குழந்தைகளுக்கு ராகம் போட்டு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த டீச்சர்கள் மாதம் பிறந்ததுமே ரிஜிஸ்டரில் ரெவின்யூ ஸ்டாம்பில் கையெழுத்துப் போட்டு சம்பளம் வாங்கும் அதிர்ஷ்டத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். ஊரை ரெண்டாய் அறுத்துக் கொண்டு ஓடிய நொய்யலாறு வயல்களை பச்சையடித்திருந்தது. மாரியம்மன் கோயிலும் அதன் பூசாரியும் செழிப்பாய் இருந்தார்கள்.

ஊரிலுள்ள பொழுது போகாத இளைஞர்கள் இளைஞர் சங்கம் அமைத்து புதிதாய் போர்டு போட்டிருந்தார்கள். கிராமத்து டூரிங் தியேட்டரில் 'எந்திரன்' போஸ்டரை ஒட்டி ஒலிபெருக்கி வைத்திருந்தார்கள். சிவபாக்கியம் செத்துப் போனதைக் கிராமம் மறந்திருந்தது. வெள்ளையும் சொள்ளையுமாய் கிராமத்தில் நுழைந்த கோகுல் நாத்தையும், நவநீதகிருஷ்ணனையும் பார்த்ததும் கிராமத்து ஆலமர மேடையில் உட்கார்ந்து ஆடு - புலி ஆட்டம் ஆடிக் கொண்டிருந்த சில வயசான கிழங்கள் எழுந்து நின்றன.

கோகுல்நாத் தாடிக்காரக் கிழவரொருவரிடம் கேட்டார்.

"ஆவுடையப்பன் வீடு எங்கே...?"

"வாங்க... காட்றேன்... நானும் அந்தப் பக்கமாத்தான் போறேன்..." தாடிக்காரக் கிழவர் முன்மொழிந்து நடந்தார். இருவரும் தொடர்ந்தார்கள்.

"ரொம்ப தூரமா பெரியவரே...?"

"கொஞ்சம் தூரந்தான்... அதோ... அந்தத் தென்னை மரக்கூட்டத்தைத் தாண்டிப் போகணும். பதினஞ்சு நிமிஷம் நடக்கணும்... ஆமா... கவுண்டர்க்கு நீங்க உறவா...?"

"இல்ல... தெரிஞ்சவங்க..."

"அவரோட சம்சாரம் செத்துப் போனதுக்காக துக்கம் விசாரிக்க வந்தீங்களா...?"

"ஆமாம்..." என்றார் கோகுல்நாத், நவநீத கிருஷ்ணனைப் புன்னகைத்தபடியே. தாடிக்காரக் கிழவர் பொருமினார். "பறிச்செடுத்த கிழங்காட்டம் இருந்தா அந்த சிவபாக்கியம்... எவனுக்கோ பொறுக்கலை தீர்த்துட்டான். பாவம்... கவுண்டரு நொந்து போயிட்டாரு. இத்தினி சொத்து பத்து இருந்தும் பொண்டாட்டி மட்டும் மனுஷனுக்கு அமைய மாட்டேங்குது. மொத சம்சாரம் கிணத்துல விழுந்து செத்தா... ரெண்டாவது சம்சாரம் காய்ச்சல்ல விழுந்து செத்தா... மூணாவது சம்சாரமா வந்த இவளை எந்தப் பாவியோ தீர்த்துட்டான்..."

[illegible] மெல்லிய குரலில் கேட்டார்.

"[illegible]ருக்கு நிறைய விரோதிங்க இருப்பாங்க [illegible]?"

"[illegible] பணம் எக்கச்சக்கமா இருக்கிற ஒருத்தனுக்கு [illegible] பஞ்சம்...?"

"[illegible]ருக்கு குழந்தைங்க ஏதும் இல்லையா?"

"அந்த பாக்கியம் கவுண்டருக்கு இல்லீங்க. [illegible]போரு வயசுல ரேக்ளா வண்டி கட்டிக்கிட்டு [illegible] போய் வண்டி கவுந்து இடுப்பு மேல விழுந்ததில் [illegible] குழந்தை பாக்கியம் அஸ்தமிச்சு போச்சு... [illegible] இந்த குறை ஊர் ஜனம், தெரிஞ்ச ஜனம் [illegible] தெரியுமே... அவருக்கு நீங்க தெரிஞ்ச [illegible] சொல்றீங்க... உங்களுக்கு தெரியாதா...?"

"தெரியும்... இருந்தாலும் இடையிலே ஒரு [illegible] அந்தக் குறையை சொஸ்தப் [illegible]ரோன்னு நெனச்சோம்..."

"அதை எந்த டாக்டராலும் சொஸ்தப்படுத்த [illegible]..." தாடிக்காரக் கிழவர் சொல்லிக் கொண்டே [illegible] கரைமேல் ஏறி மதகின்மேல் நடந்து தென்னந் [illegible] நுழைந்தார். தொடர்ந்து இருவரும் [illegible]. வெய்யிலைத் தென்னந்தோப்பு [illegible] வடிகட்டி - நிழலைப் பரப்பியிருந்தது.

"[illegible]! ஒரு கேள்வி கேட்டா தப்பா நினைச்சுக்க [illegible]..."

"[illegible] கேக்கப் போறிங்க...?"

"[illegible] போச்சே சிவபாக்கியம், அதப்பத்தி ஒரு [illegible]கணும்..."

"[illegible]."

"[illegible] பொண்ணோட நடத்தை எப்படி...?"

"[illegible] சொல்ல முடியாதுங்க அந்தப் பொண்ணு [illegible]டேயும் சிரிச்சுப் பேசும். கவுண்டரோட [illegible] அகங்காரமா நினைக்காமே சகஜமா [illegible] பழகும். கொஞ்சம் அதிகமா [illegible]டு டவுனுக்குப் போய் நிறைய சினிமா [illegible]..."

"[illegible] சிவபாக்கியம் எல்லார்கிட்டேயும் [illegible] யாராவது ஒருத்தர்கிட்டே [illegible]யோன்யமா பழகியிருக்கும்... அவங்க [illegible] தெரியுமா...?"

[illegible] கிழவர் கோகுல்நாத்தை உற்றுப் பார்த்தார். "[illegible] கேள்விகளையெல்லாம் பார்த்தா நீங்க [illegible]...?"

"கண்டுபிடிச்சுட்டீங்களே...! நாங்க போலீஸ்[illegible] பெரியவரே... அந்தப் பொண்ணு கொலை சம்பந்த[illegible] கிராமத்துல இருக்கிற சிலரை விசாரிச்சுட்டுப் போலா[illegible] வந்தோம்... ம்... சொல்லுங்க... சிவபாக்கியம் யாரோ[illegible] அன்னியோன்யமா பழகுவா...?"

போலீஸ் என்றதும் பெரியவரின் முகம் [illegible] மாறியிருந்தது. ஏதும் பேசாமல் நடந்து வந்தார். சற்று[illegible] வரை இருந்த அந்தப் பேச்சு இப்போது இல்லை.

"பயப்படாம சொல்லுங்க... யார்கூட பழகுவா[illegible]" கோகுல்நாத் மறுபடியும் உசுப்பிவிட்டார்.

"அ... அந்த சிவபாக்கியம்... ரொம்பவும் நெருக்க[illegible] பழகற பொண்ணு வைத்தியரோட மக மயிலாகிட்டதா[illegible] ரெண்டு பேரும் வரப்புல ஜோடி சேர்ந்திட்டு சுத்துவாங்க[illegible] மத்தியான நேரத்துல பண்ணை வீட்ல பல்லாங்கு[illegible] ஆடுவாங்க..."

"பேரு என்ன சொன்னீங்க...? மயிலாவா...?"

"ஆமாங்க..."

"அந்த மயிலாவுக்குக் கல்யாணம் ஆயி[illegible] பெரியவரே...?"

"இன்னும் இல்ல..."

"அந்த மயிலாவோட வீடு எங்க இருக்கு?"

"கவுண்டர் வீட்டுக்குக் கொஞ்சம் தள்ளி...! [illegible] நான் வரட்டுங்களா...? நான் அந்தப் பக்கமா போக[illegible] நீங்க இப்படியே நேரா போனா ஒரு வெள்ளைக் கட்[illegible] வரும். அதான் கவுண்டரோட வீடு... கவுண்டர் வா[illegible] சேர் போட்டு உட்கார்ந்திருப்பார்... போங்க..."

தாடிக்காரக் கிழவர் கழன்றுகொண்டார். கோகு[illegible] நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும் தோப்பின் கரடுமுரடா[illegible] மணலில் நடந்து, தோப்பின் மறுபக்கமாய் வெளி[illegible] வந்தார்கள். அந்த வெள்ளைக் கட்டிடம் கிட்டத்[illegible] தெரிந்தது.

"கவுண்டர்வீடு அதாத்தான் இருக்கும்..."

"வாங்க போய் பார்க்கலாம்..."

போனார்கள்.

வீடு விஸ்தாரமாய் இருந்தது. மரச்சட்டங்க[illegible] செய்யப்பட்ட காம்பௌண்ட் கதவு. முன்புறமாய் [illegible] தொழுவத்தில் சாண வாசம் கும்மென்று அடிக்க - மாடு[illegible] வைக்கோலை மென்றுகொண்டிருந்தன. கிழ[illegible] நாயொன்று சுவரோர நிழலில் சுகமாய் நித்திரை [illegible] கொண்டிருந்தது. வீட்டின் இடதுபக்கமாய்த் தெரி[illegible] சிமெண்ட் திடலில் ஜாக்கெட் போடாத பண்ணை[illegible] பெண்கள் நெல்லை வெய்யிலில் உ[illegible] [illegible]கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible]நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும் - மரச்சட்ட [illegible] கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே [illegible]தார்கள். நெல்லை உலர்த்திக் கொண்டிருந்த [illegible]ருத்தி அவர்களை நோக்கி வந்தாள்.

"[illegible]டர் இருக்காரா?" - கோகுல்நாத் கேட்டார்.

"[illegible] இருக்காருங்க. முன்னாடி இருக்கிற [illegible] உட்காருங்க... கூப்பிடறேன்..." - [illegible]கொண்டே அந்தப் பெண் வேகமாய் உள்ளே [illegible].

[illegible] நிமிஷம்!

[illegible]ப்பன் உள்ளேயிருந்து வந்தார். மோவாயில், [illegible] சிவபாக்கியத்தின் ஞாபகார்த்தமாய் நாலு [illegible] வெள்ளையாய் வளர்த்திருந்தார். கண்களில் [illegible] சோகம் தெரிந்தது. கசங்கிப் போன [illegible] வேஷ்டியிலும் தளர்வாய்த் தெரிந்தார். [illegible]யும், நவநீதகிருஷ்ணனையும் பார்த்ததும் [illegible] புரியாமல் திகைத்தார். "நீங்க...?" இழுத்தார்.

[illegible] புன்னகைத்தார். "யூனிஃபார்ம்ல நாங்க [illegible] எங்களை அடையாளம் தெரியலை! நாங்க [illegible] நாலு நாளைக்கு முன்னாடி ஸ்டேஷனுக்கு [illegible]...?"

[illegible]ப்பன் புரிந்துகொண்டார்.

"[illegible] இன்ஸ்பெக்டரய்யா... உட்காருங்க..."

[illegible]தார்கள்.

"[illegible]க்கியத்தைக் கொன்னவனைக் கண்டு [illegible] இன்ஸ்பெக்டரய்யா...?"

"[illegible] இல்ல பெரியவரே... சரியான தகவல்கள் [illegible] கிடைக்காத பட்சத்துல நாங்க [illegible]யைக் கண்டுபிடிக்கவே முடியாது. சில [illegible] உங்ககிட்டயிருந்து தெரிஞ்சுக்கிட்ட [illegible] நாங்க ஆளுங்களை மோப்பம் பிடிக்க [illegible]..."

"[illegible]பெக்டரய்யா... எனக்குத் தெரிஞ்ச [illegible] அன்னிக்கே உங்ககிட்டே சொல்லிட்டேன். [illegible] கேக்கப் போறீங்க...?"

"[illegible]மான கேள்விகளை உங்ககிட்ட கேட்க [illegible] பெரியவரே... நீங்க எதையும் மறைக்காம [illegible]..."

"[illegible] சொல்றேன்..."

"[illegible] கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்ட மூணு [illegible] குழந்தை இல்லை, அப்படித்தானே?" [illegible] கேட்க ஆவுடையப்பன் லேசாய் முகம் [illegible]

''ஆமா...''

''குழந்தைங்க பிறக்காததற்கு காரணம் உங்க்கி[illegible] இருக்கிற குறையா...? இல்லே அந்த [illegible] சம்சாரத்துக்கிட்டே இருந்த குறையா...?''

''என்கிட்டத்தான் குறையிருக்கு.''

''நிச்சயமா உங்களுக்கு குழந்தை பிறக்காது[illegible] டாக்டர் சொல்லிட்டாரா...?''

''ஆமா...''

''மன்னிக்கணும் பெரியவரே! நான் இப்போ சொ[illegible] போற விஷயத்தைக் கேட்டு அதிர்ச்சி அடையக் கூடாது''

''சொல்லுங்க...''

கோகுல்நாத் தொடர்ந்தார். ''சிவபாக்கியத்தோ[illegible] போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்ல அது ரெண்டு [illegible] கர்ப்பமா இருந்ததா டாக்டர் சொல்லி இருந்தார். அது [illegible] சாத்தியம்...?''

''எ...எ... என்ன சொன்னீங்க...? சிவபாக்கி[illegible] ரெண்டு மாசமா கர்ப்பமா இருந்தாளாமா...? [illegible] உளர்றீங்க இன்ஸ்பெக்டரய்யா...?''

''டாக்டர் பொய் சொல்ல மாட்டார் பெரியவ[illegible] போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட் என்னிக்குமே துல்லி[illegible] இருக்கும்... இது கொஞ்சம் கசப்பான உண்மைதா[illegible] சிவபாக்கியம் யார்கிட்டேயோ தவறிட்டா... அது யா[illegible] கண்டுபிடிச்சா கேஸ் தெளிவாயிடும்...'' ஆவுடை[illegible] அதிர்ச்சியால் உறைந்து போயிருந்தார்.

''ம்... சொல்லுங்க பெரியவரே... உங்களுக்கு யா[illegible] மேலயாவது சந்தேகமாயிருக்கா...? இந்த வி[illegible] வெளியே தெரியாம நாங்க விசாரிக்கிறோம்...''

''எனக்குத் தெரியலை இன்ஸ்பெக்டரய்யா...''

''நல்லா யோசிச்சுப் பாருங்க...''

''என்னால இப்ப எதுவுமே யோசிக்க முடியலை[illegible] குழப்பமாயிருக்கு...''

கோகுல்நாத் புன்னகைத்தார். ''கேஸே [illegible] குழப்பமாயிருக்கு பெரியவரே... ரெண்டு [illegible] கர்ப்பமாயிருந்த உங்க மனைவி சிவபாக்கியம் யா[illegible] ஒருத்தனோட கோயமுத்தூர்ல சினிமா பார்க்க வந்தி[illegible] அவனால கொலை செய்யப்பட்டிருக்கா... சிவபாக்கி[illegible] ரெண்டு மாசம் கர்ப்பமாயிருந்ததுதான் இ[illegible] கொலைக்குக் காரணமா? இல்லே, வேற யா[illegible] காரணமான்னு நாங்க திணறிட்டிருக்கோம்... சிவபாக்கி[illegible] நிச்சயமா இல்லீகலா யாரோடவோ தொ[illegible] வெச்சிருந்திருக்கா... அவன் யார்னு தெரியணும்[illegible] கேஸோட முழு வெளிச்சமே அவன்தான்...''

[illegible]யை இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துத் [illegible] குனிந்தபடி உட்கார்ந்திருந்த ஆவுடையப்பன் [illegible] தலையை உயர்த்தினார். ''இன்ஸ் [illegible]... சிவபாக்கியம் இந்தக் கிராமத்துல [illegible]ம் சிரிக்கச் சிரிக்க பேசுவா... அவ யார்கிட்ட [illegible] பழகியிருக்கான்னு கண்டுபிடிக்கறது [illegible]. அவ செத்துப் போனதுக்காக போன [illegible] கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். [illegible]ச்சேதியைச் சொன்ன பின்னாடி அவ [illegible]தை நினைச்சா சந்தோஷமாயிருக்கு.''

[illegible]ண்ணன் ஆவுடையப்பனை ஏறிட்டார். [illegible]

''[illegible] இந்தக் கிராமத்துல எந்தப் [illegible] ரொம்பவும் நெருக்கமா பழகுவா...?''

''[illegible] ஒரு பொண்ணுகிட்டே...''

''[illegible] பொண்ணை நாங்க விசாரிக்கணும்... அவ [illegible]...?''

''[illegible] வீடு தள்ளிதான். கொஞ்சம் இருங்க... [illegible]வோட வீட்டைக் காட்ட ஆளை [illegible]...'' என்றவர் உட்பக்கமாய்த் திரும்பி, ''[illegible]'' என்று கத்தினார்.

''[illegible]...'' உள்ளேயிருந்து குரல் வந்ததைத் [illegible] அந்த இளைஞன் வெளிப்பட்டான். [illegible] வயதில் நல்ல சிவப்பில் லட்சணமாய்த் [illegible] தலையில் கட்டியிருந்த அந்தக் கட்டம் [illegible], அரையில் கட்டிய வேஷ்டியும், [illegible] - அவனுடைய மார்பு பூராவும் உமி [illegible]

''[illegible]ங்களாய்யா..?''

''[illegible] இவங்களுக்கு நம்ம வைத்தியரோட [illegible]கிட்டே பேசணுமாம்... அவ வீட்டை [illegible]...''

''[illegible]...!'' சென்னியப்பன் தலையாட்டிவிட்டு [illegible] பார்த்து, ''வாங்கய்யா போலாம்...'' [illegible]

[illegible] இருவரும் தொடர்ந்தார்கள். [illegible] கண் விழித்த - அந்த சுவரோரமாய் [illegible] நாய் அவர்களைப் பார்த்ததும் [illegible].

''[illegible]...!'' சென்னியப்பன் அதை விரட்டி [illegible] ''நீங்க வாங்கய்யா... அது [illegible]''

தெரு மண்ணில் இறங்கினார்கள்.

கோகுல்நாத் மெல்லிய குரலில் கேட்டார். "[illegible] சென்னியப்பா...! கவுண்டரோட வீட்ல எத்தினி [illegible] வேலை செய்யறே...?"

சென்னியப்பன் பெருமையாய்ச் சிரித்தான்.

"பதினைஞ்சு வருஷமாய் இங்கதாங்க இருக்[illegible]"

"இப்போ உனக்கு எத்தினி வயசு...?"

"இருபத்தாறு ஆவதுங்க..."

"செத்துப்போச்சு... அந்தப் பொண்ணு சிவ[illegible] உன்னோட எப்படி பழகுவா...?"

"சின்ன எஜமானியம்மாவா...? தங்கமுங்க. [illegible] பசியோட வேலை பார்க்கவுடமாட்டாங்க. 'சென்[illegible] மொதல்ல வயிறார சாப்டுட்டு அப்புறமா வே[illegible] செய்யி'ன்னு திட்டுவாங்க... அந்த மகராசியை [illegible] பாவியோட தியேட்டர்க்கு கூட்டிட்டு [illegible] கொன்னுபுட்டான்யா..."

"அவனைக் கண்டுபிடிக்கத்தான் [illegible] கிராமத்துக்கு வந்திருக்கோம்..."

"நீங்க தாணாக்காரங்களா...?"

"ஆமா..."

"இதாங்க... மயிலாவோட வூடு..." பேசி[illegible] போன சென்னியப்பன் சட்டென்று நின்று அந்த [illegible] போன வீட்டைக் காட்டினான். மூவரும் வீட்டின் [illegible] நின்றார்கள். "ஏ... மயிலா... மயிலா...!" சென்[illegible] வீட்டின் உள்ளே எட்டிப் பார்த்து சத்தமாய்க் க[illegible] வீட்டுக்குள்ளேயிருந்து அந்தப் பெண்ணின் [illegible] கேட்டது.

"யாரது...?"

"நான்தான் சென்னியப்பன்... கொஞ்சம் [illegible] வா... புள்ளே..."

மயிலா வெளியே வந்தாள்.

கசுக்முசுக்கென்று கிராமத்து உடம்பு. கறு[illegible] கோடாலி முடிச்சில் துவளும் மல்லிகைச் சரம். [illegible] சின்னதாய்ப் பவளம் பதித்த மூக்குத்தி. காதி[illegible] பொருட்காட்சியில் வாங்கிய இமிடேட் க[illegible] கழுத்தில் பாசிமணிச் சரம். மூச்சையடைக்கிற மாதி[illegible] பிரதேசம். வாசலில் நின்றிருந்த கோகுல்நா[illegible] நவநீதகிருஷ்ணனையும் பார்த்து, 'யார் இவங்க [illegible] புரியாமல் வியந்து - லேசாய் வாய் [illegible] சென்னியப்பனைப் பார்த்தாள். சென்[illegible] புன்னகைத்தான்.

"[illegible]டாதே புள்ளே... இவங்க தாணாக்காரங்க... [illegible]ருந்து வந்திருக்காங்க... உன்கிட்ட ஏதோ [illegible]"

"[illegible]வா...?"

"[illegible]" என்றவன் கோகுல்நாத் பக்கமாய்த் திரும்பி, "[illegible]" இவதாங்க மயிலா. என்ன பேணுமோ பேசுங்க. [illegible] வேலையிருக்கு... நான் வரட்டுங்களா...?" [illegible] நகர்ந்தான். மயிலா இருவரையும் ஏறிட்டாள்.

"[illegible] உள்ளார... வாங்க..."

[illegible]நாத்தும் நவநீதகிருஷ்ணனும் உள்ளே போய் [illegible] சட்டிக்காட்டிய கயிற்றுக் கட்டிலில் [illegible]

"[illegible] வேற யாரும் இல்லையா...?"

"[illegible] வரைக்கும் அப்பாரு இருந்தாரு... சித்த [illegible] பச்சிலை வேணும்னு மலைப்பக்கமாப் [illegible] இனிமே மத்தியானத்துக்கு மேலதான் [illegible]"

"[illegible] மெதுவா வரட்டும்... மயிலா...! [illegible] சிவபாக்கியத்தைப் பத்தி சில கேள்விகளை [illegible] கேக்கப் போறோம்... எதையும் மறைக்காம பதில் [illegible]"

"[illegible]ப்பா..." சிவபாக்கியத்தைப் பற்றி [illegible] மயிலாவின் கண்களில் நீர் அரும்புகள் [illegible] கோகுல்நாத் மெல்லிய குரலில் கேட்டார்.

"[illegible] உன்கிட்ட எல்லா விஷயத்தையும் [illegible]?"

"[illegible] எல்லாம் சொல்லிடுவா..."

"[illegible] ரெண்டு மாசம் கர்ப்பமாயிருந்ததைப் பற்றி [illegible] சொல்லியிருக்காளா...?"

[illegible] அதிர்ந்தாள். "சிவபாக்கியம் கர்ப்பமா?"

"[illegible] நெருங்கிப் பழகிற உன்கிட்ட அவ [illegible] பத்தி சொல்லலையா...?"

"[illegible]" என்று வாய் திறந்து சொன்னவள், பிறகு [illegible] "நான் பயந்த மாதிரியே நடந்திடுச்சு" [illegible] கொண்டாள்: கோகுல்நாத் சட்டென்று [illegible] கிரகித்தார்.

"[illegible] சொல்றே...? பயந்த மாதிரியே [illegible]"

"[illegible] ஒண்ணுமில்ல..." மயிலா [illegible] ஆட்டி மறுக்க கோகுல்நாத் எழுந்தார். "[illegible] சிவபாக்கியத்தைக் கொன்னவன் [illegible]பிடிக்கத்தான் இந்தக் கிராமத்துக்கு

வந்திருக்கோம். உனக்குத் தெரிஞ்சதை மறைக்காம சொல்லு...''

''அதுங்க... வந்து... வந்து...''

''ம்... சொல்லு...''

''அய்யா... நான் சொன்னேன்னு வெளியே யார்கிட்டேயும் சொல்லிடாதிங்கய்யா...! சிவபாக்கியம் மூணு நாலு மாசமாவே ஒரு பட்டணத்து ஆளுகூட ரொம்பவும் நெருக்கமா பழகிட்டிருந்தா...''

''பட்டணத்து ஆளா...? பேரு...?''

''என்னமோ குமாரு... ஆங்! கிருஷ்ணகுமாரு... சர்ட்டும் குழாயும் போட்டு பூட்சு மாட்டி கழுத்துல பட்டையா துணி கட்டிட்டு வருவாரு... லட்சணமா இருப்பாரு...!''

''மெடிகல் ரெப்ரசன்டேட்டிவ்'' என்றார் நவநீதகிருஷ்ணன்.

''அந்த ஆளு அடிக்கடி கிராமத்துக்கு வருவானா...?''

''வாரத்துக்கு ஒரு தபாவாச்சும் வருவாரு. சிவபாக்கியமும், அந்த ஆளும் ஊர்க்கோடி மண்டபத்துக்கு போயி பேசிட்டு வருவாருங்க... இதெல்லாம் தப்புன்னு எத்தினியோ வாட்டி சிவபாக்கியத்துக்குச் சொல்லி யிருக்கேன்... ஆனா அவ கேட்டதேயில்லை...''

''அந்த ஆள் எந்த ஊர்க்காரன்னு தெரியுமா மயிலா?''

''தெரியாதுங்க...''

''இந்தக் கிராமத்துல ஏதாச்சும் மருந்துக்கடை இருக்கா...?''

''ம்... இருக்குங்க... பஸ் ஸ்டாண்டுக்குப் பக்கத்துல நாயுடுவோட மகன் சின்னதா ஒரு மருந்துக்கடை வெச்சிருக்கார்.'' மயிலா சொல்லச் சொல்ல கோகுல்நாத் நவநீதகிருஷ்ணன் பக்கமாய்த் திரும்பினார். ''அந்தக் கடைக்கு மருந்து சப்ளை பண்ணத்தான் கிருஷ்ணகுமார் வந்திருக்கணும்... வாங்க போய் விசாரிக்கலாம்...''

வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தார்கள் இருவரும். பின்னாலேயே மயிலா பதற்றமாய் ஓடி வந்தாள். ''அய்யா... இந்த விஷயத்தை நான் சொன்னதா வெளியே யார்கிட்டயும் சொல்லிடாதீங்க. எங்கப்பாரு என்னை வைவாரு...!''

''பயப்படாதே மயிலா! சொல்ல மாட்டோம்...''

பஸ் ஸ்டாண்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். கோகுல்நாத் நிம்மதி கலந்த பெருமூச்சொன்றை விட்டார். ''இந்த ஐந்து நாள் அலைச்சலில் இன்னிக்குத்தான் இந்த சிவபாக்கியம் கொலைக் கேஸில் முதல் தடவையா ஒரு பட்சி மாட்டியிருக்கு நவநீதகிருஷ்ணன்...

ரிப்போர்ட் படி சிவபாக்கியம் விஷம் கொடுக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டிருக்கா.

ஒரு மெடிக்கல் ரெப்ரசன்டேட்டிவுக்கு ஈஸியா விஷம் கிடைக்க சான்சிருக்கு... தியேட்டர்ல அந்த அம்மா அடையாளம் ஒத்துப்போனா - அவன் கைக்கு மாட்டிடலாம்...''

பறக்கும் பஸ் ஸ்டாண்ட் சுலபமாய் வந்தது. போகும் இரண்டு பஸ்கள் நிறை மாத போல் பயணிகளை நிரப்பிக்கொண்டு ருந்தன. பஸ் ஜன்னல் கம்பிகள் வழியே மும், ஆரஞ்சு நிற சர்பத் போக்குவரத்தும் நடந்து கொண்டிருக்க - 'சரவணா மெடிக்கல் மருந்துக்கடையின் பெயர்ப் பலகை இடது பக்கக் பளிச்சென்று தெரிந்தது.

படியேறினார் கோகுல்நாத். மருந்துக் உரிய ரசாயன வாசனை காற்றில் கரைந்து - கல்லா அருகில் தடிமனான மூக்குக் அந்த மூன்று நாடி மனிதர் தார். கையில் அன்றைய தினத்தந்தி. நவநீதகிருஷ்ணனையும் பார்த்து எழுந்தார்.

''...'' சொல்லிக்கொண்டே கோகுல் புன்னகைத்தார்.

பிரிஸ்கிரிப்ஷன் இல்லை. நாங்க கொலை சம்பந்தமா உங்ககிட்ட விசாரிக்க

கோ... கொலையா...?'' மூன்று நாடி

நார்மலா... இருங்க... நாங்க அப்படி

உட்கார்ந்தார்கள். கோகுல்நாத் கேட்டார்.

புண்ணியகோடி... போலீஸ்கிட்டே சொல்லணும்... பொய் சொன்னா

உண்மைகளைச் சொல்றேன்.

தன் பாக்கெட்டில் இருந்த சிகரெட் சிகரெட் ஒன்றை உருவி உதட்டில் கேட்டார்.

''உங்க கடைக்கு எத்தினி மெடிக்கல் [illegible] டேட்டிவ் வருவாங்க...?''

''நாலைஞ்சு பேர் வர்றாங்க ஸார்...''

''யார் யார்ன்னு பேரைச் சொல்ல முடியுமா...?''

''ம்... பேரைச் சொல்லலாமே... பயனீர் [illegible] சூடிகல்ஸ் அனந்தநாராயணன், எல்கே [illegible] ஸிலிருந்து ராஜ்கோபால், ஷ்யூர்க்யூர் [illegible] சூடிக்கல்ஸிலிருந்து கிருஷ்ணகுமார்...''

புண்ணியகோடி சொல்லச் சொல்ல கையமர்த்தி[illegible] கோகுல்நாத். ''புண்ணியகோடி! அந்த கிருஷ்ண[illegible] எந்த மருந்துக் கம்பெனியில வேலை பார்க்[illegible] சொன்னீங்க...?''

''ஷ்யூர்க்யூர்...''

''அந்த கம்பெனியோட அட்ரஸ் எங்க[illegible] வேணும்.''

''ஏன் ஸார்...? என்ன விஷயம்...?''

''உங்க ஊர்ல நடந்த அந்த சிவபாக்கியம் [illegible] சம்பந்தமா அவரை விசாரிக்கணும்...''

புண்ணியகோடி புன்னகைத்தார். ''கிருஷ்ண[illegible] ஒரு பர்ஃபெக்ட் ஜெண்டில்மேன் ஸார்... அவரை [illegible] விசாரிக்கப் போறீங்க...?''

''கிருஷ்ணகுமாரும், சிவபாக்கியமும் [illegible] தொடர்பு வெச்சிருந்திருப்பாங்கன்னு [illegible] நினைச்சோம்... நீங்க என்ன நினைக்கறீங்க...?''

புண்ணியகோடி தன் கடைவாய்ப் [illegible] அணிந்திருந்த தங்கம் தெரியச் சிரித்தார். ''உங்க[illegible] யாரோ தப்பான தகவலைத் தந்திருக்காங்க [illegible] கிருஷ்ணகுமாரைப் பத்தி எனக்குத் தெரியும்... [illegible] வருஷமா அவன்கூட பிசினஸ் டீலிங் வெச்சிரு[illegible] யார்கிட்டேயும் அதிகம் பேசாதவன்... சிவபாக்கி[illegible] நடத்தையில்லாத பொண்ணு... ஆவு[illegible] கவுண்டரை அவ பிரியமில்லாமதான் கட்டிக்[illegible] பேருக்குத்தான் அவ அவருக்கு பொண்டா[illegible] மத்தபடி... அந்த சென்னியப்பன்தான் அவ[illegible] எல்லாமே...''

''சென்னியப்பனா...?''

''ஆமா ஸார். கவுண்டரோட அடியாள். செ[illegible] கட்டுமஸ்தா... இருப்பான். வீட்டுக்குப் போனா [illegible] பார்க்கலாம். தினசரி கவுண்டர்க்கு [illegible] மாத்திரையை பால்லே கலந்து கொடுத்து[illegible] சென்னியப்பனும் சிவபாக்கியமும் விடிய [illegible] கொட்டமடிப்பாங்க...''

[illegible] உங்களுக்கெப்படித் தெரியும்...?''

[illegible] மட்டுமில்ல ஸார்... இந்தக் கிராமத்துக்கே [illegible] ஆனா கவுண்டர் மூஞ்சிக்கு முன்னாடி யாரும் [illegible]ங்க... இந்த கிராமத்துல எந்த ரகசிய உறவு [illegible]ந்தாலும் சரிதான்... இருபத்திநாலு மணி [illegible] தெரிஞ்சுடும் ஸார்...''

[illegible]யப்பனுக்கும், சிவபாக்கியத்துக்கும் [illegible] இருக்கிற விஷயம் கவுண்டர்க்கு தெரியுமா...?'' [illegible] சிகரெட்டின் உடம்பை உறிஞ்சி புகை [illegible]

[illegible]ன்னு நினைக்கிறேன்... தெரிஞ்சிருந்தா [illegible] வெச்சிருப்பாரா கவுண்டர்...? அந்த [illegible] கழுத்தைப் பிடிச்சு வெளியே தள்ளி [illegible]...?''

[illegible] எதுக்கும் அந்த கிருஷ்ணகுமார் வேலை [illegible] 'ஷ்யூர் க்யூர்' கம்பெனியோட அட்ரஸ் குடுங்க... [illegible] பின்னாடி யாரையும் விசாரிக்காமே [illegible]...''

[illegible] ஸார்... நீங்க உங்க ட்யூட்டியைச் [illegible]...'' புண்ணியகோடி பில்களைக் கோர்த்து [illegible]லொன்றை எடுத்துப் பிரித்தார். சில [illegible]டு, தங்க நிறத்தில் தகதகத்த '**SURE** [illegible] **MEDICALS**' பில்லை உருவினார்.

[illegible] நோட் பண்ணிக்கறீங்களா ஸார்? [illegible], சேல்ஸ் எக்ஸிக்யூடிவ், ஷ்யூர் க்யூர் [illegible] ராமபாஷ்யம் ரோடு, ஆர்.எஸ்.புரம், [illegible]...''

[illegible] சொல்லச் சொல்ல... நவநீத [illegible] ஒரு தாளில் அட்ரஸைக் குறித்துக் [illegible] கோகுல்நாத் எழுந்தார்.

[illegible] மிஸ்டர் புண்ணியகோடி...! இந்த [illegible] கொலை கேஸுக்கு லேசா வெளிச்சம் [illegible]டியிருக்கீங்க... கொலையாளியைச் [illegible]டுவோம்...''

[illegible] சந்தோஷம் ஸார்...'' புண்ணியகோடி [illegible]

[illegible] இன்னொரு முக்கியமான கேள்வியைக் [illegible]டோம். அந்த கிருஷ்ணகுமார் எப்படி [illegible] ஒரு பிரிஸ்கிரிப்ஷன் தர முடியுமா...? [illegible] தலைமுடி... மீசை...?''

[illegible] நல்ல ஹேண்ட்சம் ஸார்... சம்மர் [illegible] நுனித்துளியா வெட்டியிருப்பான். [illegible] மீசை. நல்ல உயரம். புது நிறம்.

எப்பவும் ட்ரிம்மா இருப்பான்... அனாவசி[illegible] பேச்சுவார்த்தை யார்கிட்டேயும் கிடையாது...''

புண்ணியகோடி கிருஷ்ணகுமாரைப் [illegible] வர்ணனையைச் சொல்லச் சொல்ல - மனசுக்குள் [illegible] டன்னாய்ச் சோர்ந்தார்கள் கோகுல்நா[illegible] நவநீதகிருஷ்ணனும்.

கிருஷ்ணகுமார் தன் ஸ்கூ[illegible] அசுர வேகத்தில் விரட்ட, பில்லி[illegible] தொற்றியிருந்த கதப்பா அவனு[illegible] இடுப்பை வளைத்தபடி ''மெல்[illegible] மெல்ல... என் அருமைக் காதலனே...'' என்றாள்.

கிருஷ்ணகுமார் திரும்பிப் பார்த்து ஆரோக்கி[illegible] சிரித்தான். ''கோயமுத்தூர் கார்ப்பரேஷன் ஆ[illegible] ஆச்சு... ரோடுங்க பூராவும் வெண்ணெயைப் போ[illegible] மெழுகின மாதிரி போட்டுட்டாங்க... முப்பதுல போனா[illegible] ஸ்கூட்டர் விர்ன்னு போகுது... நானென்ன செய்ய[illegible] என் கதம்பா கண்ணே..''

ஸ்கூட்டர் ப்ரூக் பாண்ட் ரோட்டை அடைந்தது.

''சாயந்தரம் என்ன ப்ரோக்ராம் குமார்...?''

''சினிமா...!''

''நான் வரலை... எட்டு மணிக்குள்ளே ஹா[illegible] போயிடணும்... இல்லேன்னா வீட்டுக்கு கா[illegible] எழுதிடுவா...!''

''அரபிக் கடல் ஓரமாவோ, வங்காள வி[illegible] ஓரமாவோ கோயமுத்தூர் இருந்திருந்தா பீச்[illegible] போகலாம்... பீச்சுக்கும் போக முடியாது... சினிமா[illegible] வரமாட்டே... ம்... எங்கே போகலாம்...?''

பில்லியனில் உட்கார்ந்தபடியே கிருஷ்ண[illegible] பின்னந்தலையைத் தடவினாள் கதம்பா. க[illegible] தொட்டாள். ''குமார்... ரொம்பவும் விசனப்ப[illegible] இன்னிக்கு சாயந்தரம் ஆறு மணிக்கு ஒரு [illegible] காலரிக்குப் போறோம். டிக்கெட் கூட வாங்கிட்டேன்...''

''ஆர்ட் காலரியா...?''

''உம்... ஒரு வாரமா பிரசிடெண்ட் ஹால்ல ந[illegible] மங்களூரைச் சேர்ந்த காயத்ரிங்கிற பொண்ணு த[illegible] கண்ணாடியிலே நிர்வாணமா பார்த்து பல [illegible] வரைஞ்சு அதையே எக்ஸிபிஷனா வெச்சிருக்[illegible] அற்புதமாயிருக்காம்...''

''சீ!'' என்றான் கிருஷ்ணகுமார். ''தன்[illegible] அந்தரங்கத்தை அப்பட்டமா வரைஞ்சு, காட்சிப் பொரு[illegible]

[illegible]வனெல்லாம் அதை சப்புக் கொட்டி ரசிச்சுப் [illegible] காயத்ரி எப்படி விரும்பறா? அந்த [illegible] பார்க்க நான் வரலை கதம்பா...''

[illegible] அவன் முதுகில் செல்லமாய்க் குத்தினாள்.

[illegible] கண்ணோடுப் பார்த்தா தப்பில்லை...''

[illegible] கண்ணாவது! வெங்காயக் கண்ணாவது...! [illegible] ஒருத்தன் ரசிச்சான்னா அது காமம்தான்...! [illegible] அனாடமி இதுதான்... பாருங்க... ஜோரா [illegible] ஒருத்தி தன்னையே நிர்வாணமா வரைஞ்சு [illegible] நடத்தினாலும், 'வா ஸார்... வந்து பார் [illegible] சந்து முனையில நின்னுட்டு ஒருத்தி [illegible] ஒண்ணுதான்...''

[illegible]கப்பா... உங்களுக்கு எவ்வளவு கோபம் [illegible] உங்களுக்கு இஷ்டமில்லேன்னா அந்த [illegible] வேண்டாம். வாங்கின டிக்கெட்டை வேற [illegible] குடுத்துடறேன்... போதுமா...?'' கதம்பா [illegible]ரின் முதுகில் தன் கன்னத்தைப் பதித்தாள்.

[illegible] நிர்மலா கல்லூரியின் சிமெண்ட் கட்டிடம் [illegible] வேகத்தைக் குறைத்தான் கிருஷ்ணகுமார். [illegible] இறங்கிக்கறியா கதம்பா...? இல்லே இன்னும் [illegible] போகட்டுமா...?''

[illegible] கொஞ்சம் முன்னாடி போய் [illegible] காலேஜ் வாசலுக்கு அரை கிலோ [illegible] இருக்கிறப்பவே நிறுத்திடறீங்க... [illegible] நீங்க ரொம்பப் பயப்படறீங்க குமார்...''

[illegible]குமார் சிரித்தான். ''பயப்பட்டு, பயப்பட்டு [illegible] த்ரில்லிங் இருக்கு கதம்பா... யார்க்கும் [illegible] பொத்திப் பொத்தி வளர்த்தாதான் காதல் [illegible] இருக்கும். நாலு பேர்க்கு தெரியும்படியா [illegible] நாளைக்கே பொறாமை பிடிச்சவன் [illegible] பொறாமை பிடிச்சவள் யாராவது ஒருத்தன், [illegible]க்கு லெட்டர் எழுதிப் போடுவான். [illegible] அவர் சினிமாவில வர்ற அப்பா மாதிரி [illegible] வந்து அவரோட குலப்பெருமையைக் [illegible] பேசிடுவார்...''

[illegible] சரி... ஸ்கூட்டரை நிறுத்துங்க... [illegible]''

[illegible]குமார் ஸ்கூட்டரை அணைத்தான். அது [illegible] ஒரு அவென்யூ மரத்துக்குக் கீழே [illegible] இறங்கினாள்.

[illegible] அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்திலேயே [illegible] பில்லியனில் உட்கார்ந்து விட்டதால், [illegible] முடியவில்லை. இப்போது இறங்கி,

ரோட்டில் நிற்கிறாள் எடுப்பாய். வர்ணித்து [illegible]
கதம்பாவுக்கு வயது ஈரொன்பது. மார்பு நா[illegible]
மூவெட்டு. இடுப்போட வளைவு நாலொ[illegible]
அழகான உடம்பின் உயரம் ஐந்து அடி. ஆறு [illegible]
நிறம் ரோஸ் மில்க். கண்களில் இருக்கும் [illegible]
வைத்துக்கொண்டு ஒரு தொழிற்சாலையை [illegible]
அவதரித்த மண் தருமமிகு சென்னை. அப்பா[illegible]
வியாபாரம். போன மாதம் கார் வாங்கி[illegible]
சென்னைக் கல்லூரிகளில் படிக்கப் பி[illegible]
கோவைக் கல்லூரியொன்றில் படித்துக் [illegible]
கிறாள். பி.எஸ்ஸி பௌதிகம். காந்திபுரத்தில் [illegible]
பொருட்காட்சியில் போன மார்ச் மாதம் கிரு[illegible]
மேல் எதேச்சையாய் மோதிக்கொண்டு [illegible]
ஆரம்பித்தாள். ஆழமாய்க் காதலித்துக் கொ[illegible]

''ராஜேஷ்குமார் உன்னை வர்ணித்து[illegible]
இனிமே காலேஜுக்குப் போகலாம். கதம்பா[illegible]
மீட் பண்ணுவோம்...''

''சாயந்தரம் ப்ரோக்ராம் என்னன்னு [illegible]
யில்லையே குமார்...?''

''கதம்பா...! சவீதா ஹால்லே சின்மயா[illegible]
நடக்குது. போலாமா...? அழகான இங்கிலீஷ் [illegible]
பிரமிக்க வைக்கிற உண்மைகள்... அற்புதமா [illegible]

மூக்கைச் சுளித்தாள் கதம்பா... ''பேய்க்கு [illegible]
பட்டா முருங்கை மரம் ஏறணும்னு சொ[illegible]
உங்களைக் காதலிச்சா... இந்த மாதிரி லெக்ச[illegible]
மண்டபமும்தான் கிடைக்கும்... ம்... வர்ரே[illegible]
வழி...?''

கொஞ்ச தூரத்தில் தெரிந்த காலே[illegible]
நடந்தாள் கதம்பா. கிருஷ்ணகுமார் ஸ்கூ[illegible]
திருப்பிக்கொண்டு அப்துல் ரஹீம் ரோட்டில் [illegible]
கோர்ஸைச் சுற்றிக்கொண்டு ஆர்.எஸ்.புரத்தி[illegible]
தன்னுடைய கம்பெனியை நோக்கிப் போனா[illegible]

ஸ்கூட்டரை ''**Sure Cure**'' 37-ஏ [illegible]
எழுத்துகள் பளபளக்கும் காம்பௌண்ட் [illegible]
நுழைந்து போர்ட்டிகோவில் நின்றிருந்த [illegible]
இடைவெளியில் தன் ஸ்கூட்டரைச் சொருகி [illegible]
கிருஷ்ணகுமார். போர்டிகோ தூண் அருகே [illegible]
வெள்ளுடுப்பு ப்யூன் தொய்வாய் சல்யூட் [illegible]
போனான்.

ரிசப்ஷன் கவுண்டரில் உட்கா[illegible]
ரிசப்ஷனிஸ்ட் உயிருள்ள ஒரு கா[illegible]
புன்னகையோடு, ''குட்மார்னிங் மிஸ்டர் கி[illegible]
என்றாள்.

[illegible]னிங்!'' எந்திரத்தனமாய் உச்சரித்துவிட்டு
[illegible] முயன்றவனை ரீட்டா தன் சாக்லேட் குரலில்
[illegible]

[illegible] மிஸ்டர் கிருஷ்ணகுமார்...!''

[illegible]'' திரும்பினான்.

[illegible]மென்... மிஸ்டர் கோகுல்நாத் அண்ட்
[illegible]கிருஷ்ணன் வெயிட்டிங் ஃபார் யூ ஃபார் த
[illegible] மினிட்ஸ்...''

[illegible]மாய் இருந்த சோபா - கம் - பெட்டில்
[illegible] பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருக்கும் கோகுல்
[illegible] நவநீதகிருஷ்ணனையும் சுட்டிக் காட்டினாள்
[illegible]

[illegible]குமார் அவர்களை நோக்கி நடந்தான்.
[illegible] இருந்தாலும் புன்னகையை உதட்டில்
[illegible]த்துக்கொண்டு ''குட்மார்னிங் ஜென்டில்
[illegible]

[illegible]னிங் மிஸ்டர் கிருஷ்ணகுமார்... ஐயாம்
[illegible] இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் போலீஸ். ஹி ஈஸ்
[illegible] நவநீதகிருஷ்ணன், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப்
[illegible]

[illegible] டு மீட் யூ ஸார்...'' எதிரே உட்கார்ந்தான்
[illegible] கோகுல்நாத் கன்னத்தைச் சொறிந்து
[illegible]

[illegible]குமார்! உங்க ஆபீஸ் அவர்ஸ்ல ஒரு
[illegible] எங்களுக்கு ஒதுக்கித்தர முடியுமா...?''

[illegible]''

[illegible] கேஸ் சம்பந்தமா உங்ககூட
[illegible]

[illegible]...?'' நெற்றியில் வரி வரியாய்
[illegible] கிருஷ்ணகுமார். சாய்ந்து
[illegible] நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான்.

[illegible]'' என்ற கோகுல்நாத் கையிலிருந்த
[illegible]மாய் கிடக்கும் சிவபாக்கியத்தின்'
[illegible] காட்டினார். ''இந்தப் பொண்ணை
[illegible]?''

[illegible] உற்றுப் பார்த்தான் கிருஷ்ணகுமார்.

[illegible] இந்தப் பொண்ணா...? தெரியும் ஸார்...
[illegible] முன்னாடியே பேப்பர்ல பார்த்தேன்.
[illegible] அடிக்கடி சின்னக்கரை கிராமத்துல
[illegible] கிராமத்துல பஸ் ஸ்டாண்ட்ல
[illegible] வெச்சிருக்கிற புண்ணியகோடியைப்
[illegible]''

''சரவணா மெடிக்கல்ஸ் புண்ணியகோ[illegible] சொல்றீங்க...?''

''ஆமா...''

''புண்ணியகோடியைப் பார்க்க எதுக்காக [illegible]''

''மருந்து வாங்கத்தான்...''

''நீங்க அந்தப் பொண்ணுகிட்டே பேசி[illegible] கிருஷ்ணகுமார்...?''

''அதிகமான பேச்சு வார்த்தை கிடையாது. [illegible] மூணு தடவை பேசியிருப்பேன்... அது அ[illegible] வரும். ஆனா நான் ஒதுங்கிப் போயிடுவேன்...''

''ரெண்டு மூணு தடவை பேசி[illegible] சொன்னீங்களே... என்ன பேசினீங்க...?''

''என்ன மருந்துக்காரய்யா... வாராவாரம் [illegible] மாத்திரைதான் குடுப்பீங்களா...? வேற [illegible] மாட்டீங்களான்னு கேலியா பேசுவா... அ[illegible] நான் சிரிச்சுக்கிட்டே போயிடுவேன்... புண்ணி[illegible] அவளைக் கடையில் உட்கார வெச்சுக்கிட்டு [illegible]

''போன சனிக்கிழமை சாயந்தரம் ஆறு ம[illegible] ராத்திரி ஒன்பது மணி வரைக்கும் எங்கே இ[illegible] சொல்ல முடியுமா? கிருஷ்ணகுமார்...?''

கோகுல்நாத் சொன்னதைக் கேட்டு பு[illegible] கிருஷ்ணகுமார்.

''சிவபாக்கியம் கொலை செய்யப்ப[illegible] நேரத்துல நான் எங்கேயிருந்தேன்னு [illegible] விரும்பறீங்க... அப்படித்தானே ஸார்...?''

''தேர் யூ ஆர் கிருஷ்ணகுமார். சில கு[illegible] தெளிவாக்கிக்கத்தான் இந்தக் கேள்வியைக் கே[illegible] கேன் யூ டெல் மீ...?''

''சொல்றேன் ஸார்... போன ச[illegible] மத்தியானம் நாலு மணிக்கே நானும் என்[illegible] ஃபிரண்டும் மலம்புழா டேமுக்குப் போயிட்[illegible] மணிக்குத்தான் டேமிலிருந்து திரும்பி வ[illegible] கிருஷ்ணகுமார் கட்டியிருந்த டையைத் [illegible] கொண்டே சொன்னான்.

''கேர்ள் ஃப்ரண்டுன்னு சொன்னீங்களே[illegible] பொண்ணோட பேர் என்ன...?''

''கதம்பா...''

''அந்தப் பொண்ணோட வீடு எங்கேயிருக்கு[illegible]''

''கதம்பாவுக்கு சொந்த ஊர் சென்னை. [illegible] நிர்மலா காலேஜுல ஹாஸ்டல்ல தங்கிப் படிக்கிற[illegible] வேணுமானா அவளைக் காண்டாக்ட் [illegible] உண்மையைத் தெரிஞ்சுக்கலாம்...''

[illegible]சரி... கிருஷ்ணகுமார்... ஏற்கெனவே [illegible] ஆபீஸ்ல விசாரிச்சுட்டோம்... நீங்க [illegible]யானம் மலம்புழா டேம் போனதா உங்க [illegible]னாங்க... சிவபாக்கியத்தை சினிமா [illegible] வந்தவன் பம்மின கிராப்பும் மீசையும் [illegible] தியேட்டர்ல இருந்தவங்க சொன்னாங்க... [illegible]ளோட தம்பி ராமையாவோட ரெண்டு [illegible] அந்த அடையாளங்களோடு ஒத்துப் [illegible] ஆனா மூத்தவன் ஆனந்தன் ஒரு மோட்டார் [illegible]ல மாட்டி கால் ஒடிஞ்சு ஒரு வாரமா [illegible] இருக்கான்... சின்னவன் பாஸ்கரன் [illegible]கேரளா டூர் போயிருக்கானாம்.

[illegible] சொந்தக்காரங்களைப் பூராவும் [illegible] சில பேர்க்கு இந்த அடையாளம் ஒத்துப் [illegible] ஒத்துப் போகலை... இதுவரைக்கும் [illegible]ள்ளே சிக்கலை...'' பேசிக்கொண்டே [illegible] எழுந்தார். கூடவே நவநீதகிருஷ்ணனும் [illegible]

[illegible] ஸார்...?''

[illegible] வேண்டாம். தேவைப்பட்டா வர்றோம். [illegible] உங்க வீடு எங்கேயிருக்கு [illegible]?''

[illegible] சரோஜினி நாயுடு வீதி...''

[illegible] ஏதாவது தகவல் தேவைப்பட்டா [illegible] கோகுல்நாத்தும், நவநீதகிருஷ்ணனும் [illegible]குமார் ஆபீஸுக்குள் நுழைந்தான்.

[illegible] ஆரம்பித்திருந்தது. மேனேஜர் [illegible] வேகத்தில் சுற்றிக் கொண்டிருக்க, [illegible] படபடத்தன. அக்கௌண்டண்ட் [illegible] கிருஷ்ணகுமாரைப் பார்த்தார்.

[illegible]குமார்... போலீஸா...?''

[illegible]

[illegible]க்காங்க...?''

[illegible] தியேட்டர்ல ஒரு பெண்ணை எவனோ [illegible] போயிட்டானாம்... அந்தப் [illegible] தெரியுமான்னு கேட்டாங்க...''

[illegible]ங்க...?''

[illegible] தெரியும்னு சொன்னேன்.''

[illegible] அந்தப் பொண்ணை உங்களுக்குத் [illegible]

[illegible]க்கரை சவணா மெடிக்கல்ஸ் [illegible] அவளை நிறைய தடவை

பார்த்திருக்கேன்... ரெண்டு மூணு தடவை
கேன்... நான் பேசினதை யாரோ
போலிருக்கு... போலீஸ் விசாரிக்கிறப்போ
லிட்டாங்க... போலீஸ் நேரா மோப்பம்
வந்துட்டாங்க...''

க்யூர் ஸ்யூர் மெடிக்கல் கம்பெனியை
வெளியே வந்தார்கள் கோகுல்நாத்தும்
கிருஷ்ணனும். முகங்களில் புதிதாய்க் கவலை
பிறந்திருந்தன.

''சிவபாக்கியம் கேஸ் மகா குழப்பமாயிருக்கு
நவநீதகிருஷ்ணன்...! ஒண்ணும் புரியலை...
சந்தேகப்பட்டவங்க கொலை விழுந்த வட்டத்தை
தள்ளி நிக்கிறாங்க... கேஸ் கையை விட்டு
ஃபைலை க்ளோஸ் பண்ண வேண்டி வரும் போலிருக்கு
சொல்லிக்கொண்டே ஜீப்பில் ஏறி உட்கார்ந்தார்
கோகுல்நாத். உதடுகளில் புகைக்கிற
பிடிப்பில்லாமல் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

''அப்போ... எங்கே போகலாம் ஸார்...?''
இஞ்சினை உசுப்பிக்கொண்டே கேட்டார்
கிருஷ்ணன்.

''அதான் எனக்கும் புரியலை...
போயிடுவோம்... இந்தக் கேஸை கொஞ்சம்
போட்டுட்டு அந்த ஆர்.எஸ்.புரம் திருட்டுக் கேஸை
அலசுவோம்...''

''எக்ஸ்க்யூஸ் மீ ஸார்... மே ஐ சப்மிட் ஒன்

''சொல்லுங்க...!''

''அந்த கிருஷ்ணகுமாரோட கேர்ள் ஃபிரண்ட்
நிர்மலா காலேஜ்ல படிக்கிறதா அவன் சொன்னான்
சனிக்கிழமை அவங்க ரெண்டு பேரும்
டேமுக்குப் போயிட்டு எத்தனை மணிக்கு இங்கே
வந்தாங்கன்னு அந்தப் பொண்ணையே
பார்த்துடலாமா ஸார்...!''

''கிருஷ்ணகுமார் மேல நீங்க சந்தேகப்படறீங்களா

''சந்தேகமில்லை... ஒரு தெளிவுக்காகத்தான்...''

''இப்பவே காலேஜுக்குப் போய் விசாரிச்சுடலாம்னு
சொல்றீங்களா...?''

''ஆமா... ஸார்...''

''சரி... நேரா காலேஜுக்கு
போலீஸ்காரன் மனசில ஒரு நூலிழை அளவுகூட
ஒட்டிட்டிருக்கக் கூடாது... அப்பவே அந்த
ஒட்டடை அடிச்சிடணும்...''

நவநீதகிருஷ்ணன் ஜீப்பை நகர்த்தி ரோட்டுக்கு
வேகம் பிடித்து நிர்மலா காலேஜை நோக்கி

நிமிஷம்.

கண்ணாடி அறைக் கதவை
உள்ளே போய் உட்கார்ந்தார்கள்.
லெட்சுமி ராஜகோபால் நடுத்தலையில்
நரைமுடியோடு கண்களைக் கவ்வியிருந்த
மூக்குக் கண்ணாடியோடு
தெரிந்தார்.

பேர் என்னன்னு சொன்னீங்க...?''

ஃபிசிக்ஸ் ஃபர்ஸ்ட் இயரா...?''

மேடம்...''

அந்தப் பொண்ணை விசாரிக்க
நான் தெரிஞ்சுக்கலாமா...? இஃப்... யுவர்
பர்மிட்ஸ் யூ... கேன் ரிவீல் த

மேடம்... இப்ப எதுவும் கேட்காதீங்க...
கேஸ் ஒரு ஸோப்புக்கு வரட்டும்...
சொல்றேன்... அந்தப் பொண்ணை வரச்
...? ப்ளீஸ்...''

மணியைத் தட்டினாள் தனலெட்சுமி
வெள்ளுடை பியூன் எட்டிப்பார்த்து
சொன்னாள். ''பி.எஸ்ஸி. ஃபிசிக்ஸ்
படிக்கும் கதம்பாவை உடனே வரச்

மேடம்...'' ப்யூனின் தலை மறைந்தது.
நிமிடம் தாவிய பிறகு -

கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே
கலவையாய் குழப்ப உணர்ச்சிகள்.
வியர்த்திருந்தாள். போலீஸ்
கண்களில் ஏகமாய் மிரண்டாள்.
மேடம்...''

கதம்பா... அப்படி உட்கார்...''

நாற்காலியின் நுனியில்
கோகுல்நாத் பிரின்சிபால் பக்கமாய்
''மேடம்... இந்தப் பொண்ணை நாங்க
விசாரிக்கணும்... இஃப் யூ
நீங்க ஒரு பத்து நிமிஷம்...''

புன்னகையோடு எழுந்தாள்
கண்ணாடிக் கூட்டை கையில்
வெளியே போனாள்.

கதம்பாவை ஏறிட்டார்.

...?''

''கதம்பா...''

''அப்பா பேரு...?''

சொன்னாள்.

''சொந்த ஊரு...?''

சொன்னாள்.

''கிருஷ்ணகுமாரை எவ்வளவு ... காதலிக்கிறே...?''

பதில் சொல்லாமல் திகில் பார்வை பார்த்தாள்.

கோகுல்நாத் புன்னகைத்தாள். ''எல்லா ... எங்களுக்குத் தெரியும்மா... பயப்படாம ... உன்னோட காதல் விவகாரம் வெளியே வராது...''

கதம்பா ஒரு பய மிடறு விழுங்கிவிட்டு ...

''ஆறு மாசமா பழக்கம்...! ஸார்... பிரின்சிபால் ... சொல்லிடாதீங்க ஸார்...''

''சொல்ல மாட்டோம்... இத பார் கதம்பா... ... விஷயமா உன்னை சில கேள்விகள் கேட்கப் ... உண்மையைச் சொல்லிட்டா உனக்கு எந்த ... தொந்தரவும் வராது... பொய் சொன்னாத்தான் ...''

''என்ன ஸார் கேட்கப் போறீங்க...?''

''போன சனிக்கிழமை சாயந்தரம் ஆறு மணி ... யாரோடு, எங்கிருந்தே...? அவசரப்படாமே ... ஞாபகப்படுத்திச் சொல்லு...''

''சனிக்கிழமை சாயந்தரமா...?''

''உம்...''

''கிருஷ்ணகுமாரோடு மலம்புழா ... போயிருந்தேன்...''

''மலம்புழா டேமுக்கு எத்தினி மணிக்கு ... சேர்ந்தீங்க...?''

''மத்தியானம் ரெண்டு மணிக்குப் புறப்பட்டு ... நாலு மணிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். டேம் ... வரைக்கும் இருந்தோம்... ஒன்பது மணிக்கு ... வந்து சேர்ந்துட்டோம்...''

''எதுல போனீங்க...?''

''ஸ்கூட்டர்... எப்பவும் ஸ்கூட்டர்தான். ... இதையெல்லாம் கேட்கறீங்க? மலம்புழாவில ... இன்சிடெண்டா...?''

''அப்படித்தான் வெச்சுக்கோயேன்... ... விபரமெல்லாம் உனக்கு எதுவும் தெரிய வேண்டாம் ... கிளாசுக்குப் போகலாம்...''

''ஸார்...'' தயக்கமாய் எழுந்தாள்.

... காதல் விஷயம் பிரின்சிபாலுக்கு தெரிய ... ஒழுக்கத்திற்கும் கண்டிப்புக்கும் பேர் ... காலேஜைப் பொறுத்த வரைக்கும் காதல் ...''

''... சொல்லமாட்டேன்... பிரின்சிபால் ... ஆக்ஸிடெண்ட் சம்பந்தமா ஏதோ கேள்வி ...னு சொல்லிடு... நாங்களும் அப்படியே ...''

''... தேங்க்ஸ் ஸார்...''

... கையைக் குவித்துவிட்டு, கதவைத் ... வெளியே போனாள். கோகுல்நாத்தும், ...ம் ஒருத்தரையொருத்தர் பார்த்துக் ...செறிந்தார்கள்.

சாயந்தரம் ஐந்து மணி.

எம்.யூ.எஸ். பஸ் ஸ்டாப்பில் உம்மென்று நின்றிருந்தாள் கதம்பா. ...தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்த கிருஷ்ணகுமாரின் சாக்லெட் நிற ... பார்த்ததும் முகத்தைத் திருப்பிக் ...

...ந்து அவளை நெருங்கியது.

''...!''

... சொல்லாமல் எதிரேயிருந்த சில்வேனியா ... வெறித்தாள். கதம்பா முகம் கோபச் ...

''...?'' ஸ்கூட்டரின் பில்லியனைத் ... கிருஷ்ணகுமார்.

''... உட்காரலை... உட்காரவும் மாட்டேன்... ... பை சொல்லிட்டுப் போகத்தான் ... உதடுகள் ஆத்திரத்தில் ஜலதரங்கம் ...

''... சொல்லப் போறியா? ஏன்...?'' துடித்துக் ... ஸ்கூட்டரை மௌனமாக்கிவிட்டு ... கேட்டான்.

''... சொல்றீங்க...''

''...''

''... போன சனிக்கிழமை நாம ரெண்டு ... போனதா ஏன் பொய் சொல்லச் ...''

''...ந்த அந்த ரெண்டு பேரும் உன்னோட ...ங்களா கதம்பா...?''

''வந்தாங்க...!''

''நான் சொல்லிக் குடுத்த மாதிரிதானே [illegible]

''நீங்க சொன்ன பொய்யை அப்படியே [illegible]

''நன்றி கடவுளே!'' கண்களை மூடி [illegible] கிருஷ்ணகுமார். ''நான் இம்மீடியட்டா [illegible] ஃபோன் பண்ணி உன்கிட்டே விஷயத்தை [illegible] என்னோட நல்ல நேரம்...''

''நம்ம காதலுக்கு இனிமேத்தான் [illegible] நான் நினைக்கிறேன் கிருஷ்ணகுமார்.'' [illegible] அவனைப் பார்த்தாள்.

''கதம்பா... பில்லியனில் ஏறி உட்கார்...''

''உட்கார மாட்டேன்... எதுக்காக [illegible] தேடிட்டு வந்தாங்க...?''

''சொல்றேன் கதம்பா... எல்லாமே [illegible] சொல்றேன். இந்த பஸ் ஸ்டாப்ல வேண்டாம்... [illegible] போயிடலாம்... என்னோட அம்மாவும் [illegible] பிரதர் வீட்ல நடக்கிற ஒரு விசேஷத்துக்கு [illegible] போயிருக்காங்க. வீட்ல உட்கார்ந்து நிம்மதியா [illegible]

கதம்பா அவனையே தன் பெரிய [illegible] பார்த்தாள்.

''ம்... ஏறி உட்கார்... கதம்பா...''

ஏறி உட்கார்ந்தாள்.

ஸ்கூட்டர் தன் எந்திர உடம்பில் [illegible] கொண்டு ரேஸ் கோர்ஸ் ரோட்டின் [illegible] டயர்களைத் தேய்க்க ஆரம்பித்தது.

''கதம்பா...!''

''அன்னபூர்ணாவில் இறங்கி காப்பி [illegible] போயிடலாமா?''

''எனக்கு காப்பி வேண்டாம்... [illegible] வேணும்.''

''ரொம்பவும் கோபமாயிருக்கியா கதம்பா...?''

''பொய் சொல்றவங்க யாராயிருந்தாலும் [illegible] கோபம் வரும்...''

''சிலராலே உபத்திரவம் வரும்னு [illegible] தாராளமா பொய் சொல்லலாம்னு [illegible] சொல்லியிருக்கார்...''

''வள்ளுவரைக் காரணம் காட்டி தப்பை [illegible] பார்க்காதீங்க... நீங்க பேசாமே ஸ்கூட்டரை [illegible] உங்க வீட்லே போய் பேசிக்கலாம்...''

கிருஷ்ணகுமார் மௌனத்தைப் [illegible] கொண்டான். மேம்பாலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு [illegible]

[illegible] ரோட்டில் சீறி - அந்த அகண்ட ரோட்டின் [illegible] ஒரு சந்தில் நுழைந்து ராம்நகரின் [illegible] வீட்டிற்குள் போனான்.

[illegible] சொற்பமாய் வீடுகள். பில்லியனிலிருந்து [illegible] கதம்பா. கிருஷ்ணகுமார் ஸ்கூட்டரை [illegible]மாயிருந்த மரத்தடியில் நிறுத்திவிட்டு [illegible] திறந்தான்.

[illegible]

[illegible] அவனுடைய வீட்டிற்குள் வருவது இது [illegible]

[illegible] உள்ளே போனாள்.

[illegible] தட்டிவிட்டு சோபாவைக் காட்டி [illegible] என்றான்.

[illegible] அவனையே பார்த்துக்கொண்டு [illegible] கழுத்துப்பட்டையையும் ஷூவையும் [illegible] அவளுக்கு எதிரே வியர்வை முகமாய் [illegible] பொட்டைப் பிடித்தபடி தரையில் [illegible] லாமினேட்டையே பார்த்தான் [illegible]

[illegible] சொல்ல நல்ல நேரம் [illegible]

[illegible]

[illegible] சொல்லுங்க... எதுக்காக என்னை அந்த [illegible] சொன்னீங்க...? போன சனிக்கிழமை [illegible]லேயே நீங்க படலியே...? போலீஸ் [illegible] அளவுக்கு என்ன பண்ணீங்க...?''

[illegible] அந்த ரெண்டு போலீஸ் மென்னும் ஒரு [illegible] விஷயமா என்னைத் தேடிட்டு [illegible]

[illegible]...?'' உறைந்தாள் கதம்பா.

[illegible] சனிக்கிழமை சாயந்தரம் நம்ம ஊர் [illegible] பொண்ணை யாரோ ஒருத்தன் கொலை [illegible] அப்படியே படம் பார்க்கிற மாதிரி [illegible] போயிருக்கான்...''

[illegible] அந்தக் கொலை விஷயமா [illegible] தேடறாங்க...?''

[illegible] எனக்குத் தெரியும்... அவளை [illegible] யாரோ சொல்லிவிட்டிருக்காங்க. [illegible] என்னைத் தேடி வந்திருக்காங்க. அந்த [illegible] நானும் ஒரு சினிமாவுக்குப் [illegible] போலீஸ்ல சொன்னா சந்தேகப் [illegible] தீர்க்கமா நம்ப வைக்கணும்னா

இந்த மலம்புழா பொய்யைத்தான் நான் [illegible] கதம்பா! போலீஸ் என்னைத் தேடி [illegible] கொஞ்சம்கூட எதிர்பார்க்கலை... [illegible] முன்கூட்டியே சொல்ல முடியாமப் போச்சு..."

கதம்பா தன் சுண்டு விரல் [illegible] நகத்துணுக்கைத் துப்பிவிட்டுக் [illegible] பெண்ணை உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்...?"

"சின்னக்கரை கிராமத்துல ஒரு [illegible] இருக்கார். வாரம் ஒரு தபா அங்கே [illegible] மாச காலத்துல அவகூட ரெண்டு [illegible] அவ்வளவுதான்... பெண்கள் [illegible] நம்புவேன்னு எனக்குத் தெரியும்..."

கதம்பா கொஞ்சம் முகம் தெளிய [illegible] வியர்வை நின்று இயல்பான சுவாசத்[illegible] மெல்லிய குரலில் சொன்னாள். "உங்க [illegible] மலம்புழா போனதா பொய் சொல்லி[illegible] சொன்னது பொய்தான்னு போலீஸ் [illegible] அப்புறம் எசகுபிசகா மாட்டிக்குவோமே [illegible]

"அவங்களாலே கண்டுபிடிக்க [illegible] பயப்படாதே..." சொல்லிக்கொண்டே [illegible] உட்கார்ந்தான் கிருஷ்ணகுமார். [illegible] செஞ்சவனோட அடையாளம் போலீசுக்கு [illegible] தலை நிறைய புசுபுசுன்னு முடியும், [illegible] இருந்திருக்கான் அவன். சுலபமா [illegible] புடிச்சிடுவாங்க. அப்புறம் இந்த போலீஸ் [illegible] இருக்காது..."

"ஒரு விஷயத்தை நினைச்சா [illegible] கிருஷ்ணகுமார்...?"

"என்ன விஷயம்...?"

"நீங்க காலேஜுக்கு ஃபோன் பண்ணி[illegible] மட்டும் இருந்திருக்காட்டி நிலைமை [illegible] நீங்க பொய் சொல்லியிருக்கீங்கன்னு [illegible] பாட்டுக்கு எதையாவது சொல்லி... [illegible] சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருப்பேன்... [illegible]

கிருஷ்ணகுமார் அவள் தோளைத் [illegible]

"ஏதாவது சாப்பிடறியா கதம்பா...?"

"வேண்டாம். நாம வெளியில போகலாம்..."

"ஒரு நிமிஷம் உட்கார் கதம்பா... நான் [illegible] குளியலை முடிச்சுட்டு வந்துடறேன்... [illegible] கசகசன்னு இருக்கு..."

"சீக்கிரமா குளிச்சுட்டு வாங்க... [illegible] பண்ணிடாதீங்க..."

[illegible] எண்ணி அஞ்சே நிமிஷம்..." ஒரு [illegible] பாத்ரூமை நோக்கிப் போனான். அடுத்த [illegible] திறந்து சீறியது.

[illegible] மேலிருந்த அந்த வாரக் குமுதத்தை [illegible] கொண்டாள். அரசு பதில்களில் ஆழ்ந்த [illegible]

[illegible] 'டொட் டொட்' என்று தட்டினார்கள்.

[illegible] கதம்பா எழுந்து கதவை நோக்கிப் [illegible]

[illegible] போலீஸா?' நெஞ்சில் தடதடத்துக் [illegible] "யாரது?"

"[illegible] துணி வந்திருக்குமா..."

[illegible] திறந்தாள் கதம்பா.

[illegible] துணிகளோடு நின்றிருந்தான் அந்த [illegible] ஆச்சரியமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டே [illegible] வீட்ல இருக்காருங்களாம்மா...?"

"[illegible] சலவைத் துணியா...? வெச்சிட்டுப் [illegible] டிருக்கார்..."

[illegible] ருந்த ஸ்டூலின் மேல் துணிகளை [illegible]

"[illegible] வந்திருக்கிறது யாரு...?" பாத்ரூமிலிருந்து [illegible] கிருஷ்ணகுமார். கதம்பா பதில் குரல் [illegible] துணி கொண்டு வந்திருக்கார் [illegible]

"[illegible] போகச் சொல்லு...!"

[illegible]

[illegible] கிழவன் மெல்லிய குரலில் [illegible]

[illegible]

[illegible] பேண்ட் பாக்கெட்ல இந்த [illegible] தண்ணியிலே நனைக்கிறதுக்கு [illegible] பத்திரமா எடுத்து வெச்சேன்... [illegible] காயிதமா இருந்தாலும் இருக்கும்... [illegible] ங்கம்மா..."

[illegible] மடித்த அந்தக் காயிதத்தைக் [illegible] வாங்கிக் கொண்டாள். "சரி... போ [illegible]

[illegible] நான் வர்றேன்..."

[illegible] அந்தக் காகிதத்தைப் பிரித்தாள் [illegible]

THE PERFECT WIG MAKERS
No.45, PALI KANCH ROAD,
CHANAKYAPURI, DELHI.

காகிதத்தின் தலைப்பில் - கொட்டை எழுத்தில் கம்பெனியின் அட்ரஸ் தெரிந்தது அட்ரஸ் பகுதியில் கிருஷ்ணகுமாரின் பெயரில் சுத்தமாய் அவனுடைய அட்ரஸ் இருந்தது.

அதற்குக் கீழே ஆங்கிலத்தில் நான் வரிகள் குடியிருந்தன. (அதனுடைய தமிழாக்கம்

அன்புள்ள திரு.கிருஷ்ணகுமார் அவர்களுக்கு

தங்கள் கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றோம். பார்த்து நாங்கள் குறிப்பிட்டனுப்பியபடி விக் இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் வி.பி.பி. வைக்கிறோம். தவறாது பணம் செலுத்தி கொள்ளவும்.

கதம்பா குழப்பமாய் மறுபடி - மறு கடிதத்தைப் படித்தாள்.

'எதற்காக அந்த விக்?'

'யாருக்காக வாங்கினார்?'

கதம்பா யோசித்துக் கொண்டிருந்த பாத்ரூமின் கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளிப் கிருஷ்ணகுமார். சிவந்த மார்பில் தண்ணீர்

"என்ன கதம்பா... அங்கேயே நின்னு போயிட்டானா...?"

"உம்..."

"ஏன் என்னவோ மாதிரியிருக்கே...? காகிதம்...?"

"லெட்டர்..."

"லெட்டரா...?"

"உம்... லெட்டர்தான்... தி பர்பெக்ட் விக் உங்களுக்கு எழுதின லெட்டர்... பத்து முன்னாடி உங்களுக்கு வந்த லெட்டர்... லாண்டரிக்கு போட்ட சர்ட்டில் போலிருக்கு... அந்தக் கிழவன் குடுத்து

கிருஷ்ணகுமார் உடம்பின் சகல அவயவங்களும் வேகமாய் - கனமாய் - அதிர்ந்தான். முகம் போய் வியர்த்தது. கதம்பா அவனை நெருங்கி

"அந்த 'விக்'கை எதுக்காக வாங்கினீங்க..."

"அ...அது... அ...அது... சும்மா..."

"உங்களோட... இந்தப் பதட்டமே கிருஷ்ணகுமார். ஏதோ தப்பு பண்ணியிருக்கீங்க

கொலைக் கேஸிலே உங்களுக்கு ஏதோ நான் சொல்றது சரியா...?'' கதம்பா கண்களை நோக்கி நேராகப் பார்த்தபடி

"லெட்டரைக் கிழித்துவிடு கதம்பா..."

"இந்த லெட்டரை நான் கிழிக்கிறதுக்கு முன்னாடி சொல்லுங்க... விக்கை எதுக்காக ஸ்பீக் அவுட் த ட்ரூத்..."

"சொல்லுங்க..."

"கதவைச் சாத்திட்டு வா... எல்லாமே" தன் தலையை இரண்டு கைளாலும் சோபாவில் தொப்பென்று உட்கார்ந்தான்

கதவைச் சாத்திவிட்டு வந்து அவன் எதிரே

"சொல்லுங்க..."

"நான் இப்ப சொல்லப் போறதைக் கேட்டு கூடாது. நான் உண்மையைச் சொன்ன வெறுக்கக் கூடாது..."

"சொல்லுங்க..."

ஒரு வினாடி தயங்கிவிட்டு "அ... அந்த... அந்த சிவபாக்கியத்தை என்னை யாரும் அடையாளம் கூடாதுன்னுதான் அந்த புசுபுசு கிராப் வெச்சுக்கிட்டேன்..."

கதம்பா.

"எதுக்காக கொன்னீங்க...?'' வாய்

"அவ என்னை பிளாக் மெயில்

"...?"

"தான்... பணத்துக்காக அவ என்னை இருந்தாலும் கொடுத்திருப்பேன்... உடம்புக்காக பிளாக்மெயில்

"காகவா...?"

"அந்த சிவபாக்கியம் சுத்தமானவ மூணாந்தாரமா வாழ்க்கைப் அவளுக்குக் கொஞ்சம் அதிகம்... ஆண்களைக் கூசாமே தொட்டுப்

பேசுவா... கிழட்டுக் கண்வனோட அடியார் [illegible] சென்னியப்பன்னு பேரு... அவனோட [illegible] சரவணா மெடிக்கல்ஸ் புண்ணியகோடி, [illegible] எத்திராஜு, பஞ்சாயத்து யூனியன் கிளார்க் [illegible] வரிசையா ஒவ்வொருத்தரையும் வளைச்சு [illegible] கடைசியா எம்மேலயும் கண் வீச்சைப் போட்ட [illegible] ஒதுங்கி ஓட ஆரம்பிச்சேன்... அவ விடலை [illegible] பின்னாடி விரட்டிட்டே வந்தா... ஒருநா [illegible] வந்துட்டா... காஃபி சாப்பிட வெளியே [illegible] அவளைப் பார்த்துட்டேன்... கண் [illegible] அனுப்பிச்சுட்டேன். அந்த நிமிஷத்திலிருந்து [illegible] ஆரம்பிச்சா. போன பதினைஞ்சு நாளைக்கு [illegible] நான் அவளோட கிராமத்துக்குப் போயிருந்[illegible] ஊர்க்கோடியில் என்னை மடக்கி மிரட்டினா [illegible] வழிக்கு நான் வரலைன்னா அவ வயித்துல [illegible] கர்ப்பத்துக்கு நான்தான் காரணம்னு ஊர் [illegible] என்னோட மானத்தை வாங்கப் போறதா [illegible] வீட்டுக்கு முன்னாடியும், ஆபீசுக்கு முன்னாடியும் [illegible] கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணப் போறதாகவும் [illegible] அப்படியெல்லாம் அவ நிச்சயம் பண்ணக் கூடியவ[illegible] எம்மனசுக்குப் பட்டது. புருஷனுக்குத் துரோகம் [illegible] ஊர்ல இருக்கிற இளவட்டங்களையெல்லாம் [illegible] கடைசியா என்னோட வாழ்க்கையில் பூந்து [illegible] ஆரம்பிக்கிற இவளைக் கொன்னாத்தான் [illegible] மனசிலே ஒரு ஆவேசம். அந்த ஆவேசம் நாளு[illegible] அதிகமாச்சு... போன சனிக்கிழமை அவளு[illegible] குறிச்சேன்..."

கதம்பா அயர்ந்துபோய் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

கிருஷ்ணகுமார் தொடர்ந்தான்.

"சிவபாக்கியத்தோட ஆசைக்கு ஒத்துப்போ[illegible] நடிச்சேன். அவளை சினிமா தியேட்[illegible] வரச்சொன்னேன். நான் ஏற்கெனவே வாங்கி வெ[illegible] விக்கையும், மீசையையும் மாட்டிக்கிட்டு போனே[illegible] 'எதுக்காக தலைமுடியையும் மீசையையும் [illegible] மாத்திட்டு வர்றீங்க'ன்னு கேட்டா... ஒரு [illegible] நிலையிலிருக்கிற நான் உன்கூட ஜோடியா [illegible] சினிமா பார்த்தா பேரு கெட்டுடும்ன்னு [illegible] சமாளிச்சேன். படம் ஆரம்பிச்ச பின்னாடி தியேட்[illegible] போனோம். இண்டர்வெல் நேரத்துல வெளியே [illegible] எந்திருச்சுப் போய்... ஒரு லிம்காவை வாங்கி [illegible] சயனைட் மாத்திரை ஒண்ணைப் போட்டேன்.

குடிச்ச ரெண்டாவது நிமிஷமே... பிணமா[illegible] அவளை அப்படியே சாத்தி உட்கார வெச்சுட்டு [illegible] வெளியே வந்துட்டேன். ஒரு நல்ல குடும்பத்து [illegible]

[illegible]னோட மானத்தையும் மரியாதையையும் [illegible]க்கிறதுக்காகவும், என்னோட எதிர்கால [illegible] ஒரு நடத்தை கெட்ட பெண்ணாலே பாழாப் [illegible]டாதுங்கிற காரணத்துக்காகவும், பெண்கள் [illegible] வாழ வேண்டும் என்ற என்னோட [illegible]த்துக்காகவும், இந்த மாதிரி நடத்தை [illegible] வாழவிட்டால்... இன்னும் எத்தனையோ [illegible] வாழ்க்கையைக் கெடுத்துவிடுவாள் [illegible] சிவபாக்கியத்தைக் கொன்னேன்."

"[illegible]குமார்..."

[illegible]ள் குரல் உடைந்தது. கையிலிருந்த அந்தக் [illegible] நழுவியது. கிருஷ்ணகுமார் மெல்ல எழுந்து [illegible]

"[illegible] சட்டத்தோட பார்வைக்கு நான் ஒரு [illegible]த் தெரியலாம்... ஆனா இந்த நாவலை [illegible] வாசகர்களோட பார்வைக்கு நிச்சயமா நான் [illegible] தெரியமாட்டேன். அப்படி எந்த [illegible] நான் கொலைகாரன்தான்னு மனசுக்குப் [illegible] நேரே ஊனமுற்றோர் டெலிபோன் [illegible] ஒரு ரூபாய் செலவழிச்சு இன்ஸ்பெக்டர் [illegible]ஃபோன் பண்ணட்டுமே...!"

(முற்றும்)

காதலியே...

[illegible]கள் உன்னைக்
[illegible] துடிக்கும்...!
[illegible]செவிகள் உனது
[illegible] கேட்கத் துடிக்கும்...!
[illegible]இதழ்கள் உன்னோடு
[illegible] துடிக்கும்...!
[illegible]ங்கள் உன்னை
[illegible] துடிக்கும்...!
[illegible] மட்டும் எப்போதும்
[illegible] நினைக்கும்...!

சாது ரவி,
சோமந்தாங்கல்